

சீதைக்கார் இராமன்

(சுவிதைத் தொகுப்பு)

திருமதி மைதிலி தயாபரன்

சீதைக்கோர் ஓராமன்
(கவிதைத் தொகுப்பு)

சீதைக்கோர் இராமன்

(கந்தைத் தொகுப்பு)

மைதீல் தயாபரன்

வெளியீடு:
கிருஷ்ணிகா வெளியீட்டகம்
வவுனியா

சீதைக்கோர் இராமன்

(கவிதைத் தொகுப்பு)

- எழுதியவர் : மைதிலி தயாபரன்
மின்னஞ்சல் : maithilieet@yahoo.com
பதிப்புரிமை : எழுத்தாளருக்கே
வெளியீடு : கிருஷ்ணிகா வெளியீட்டகம்,
வவுனியா.
முதற் பதிப்பு : 25-08-2015
பக்கங்கள் : 83
அச்சுப் பதிப்பு : வாணி கணனிப் பதிப்பகம்
விலை : ரூபா 200

Seethaikoor Iraman

(Poem Collection)

- Author : Maithiliee Thayaparan
E- mail : maithilieet@yahoo.com
Copy Rights : For Author
Publication : Kirushnika Publication, Vavuniya
First Edition : 25-08-2015
Pages : 83
Printers : Vaani Computer Printing Centre
Price : Rs.200

ISBN : 978-955-41614-5-0

அகத்தினில் அக்கினிகொண்டு
உறங்கி நிற்கும் எரிமலையாய்
அவரவர் முகத்தையெல்லாம்
ஆனந்தமாய் காட்டிநிற்கும்
அழகுமுகம் கொண்ட வண்கள்
அனைவருக்கும்

சமர்ப்பணம்

புத்தக விலை

புத்தக விலை

அணிந்துரை

காலத்தின் தேவையை நிறைவு செய்யும் வகையில் “சீதைக்கோர் இராமன்” சுடரேற்றப்பட்டு புதிய முகம் ஒளிபரப்ப வருகின்றது. தூண்டுவோர் இல்லாவிட்டால் ஊடுபற்றுதலைத் தவிர்க்க முடியாது. அவ்வாறு ஊடுபற்றவிடாது தூண்டி நன்கு வெளிச்சம் பரப்பிடத் தொழிலாற்றும் இந்நூலாசிரியர் திருமதி தயாபரன் மின்சார சபைப் பொறியியலாளராக இருந்து புற இருளை அகற்றுவது மட்டுமன்றி மனிதனின் அக இருளுக்கு முழுக்கிட இந்நூல் பிரசவமாகின்றது.

“வாழும் காலம் யாவிலும்”, “ சொந்தங்களை வாழ்த்தி” மற்றும் “விஞ்சிடுமோ விஞ்ஞானம்” ஆகிய தலைப்புகளில் வெளியீடுகள் காத்திரமாக ஒவ்வொன்றும் செய்தியை வெளிப்படுத்தின. அறிவுக்கண்ணைத் திறந்து அகிலத்தைக் காட்டும் ஆசான், நெறியுடன் வாழ்வதற்கு நல்ல பல அறிவுக் கடலைச் சுருக்கி அமுதமாகத் தந்துள்ளார். புறத்திருளை போக்கும் விளக்குகள் எல்லாம் விளக்காக மாட்டா, அகத்திருளைப் போக்கும் பொய்யாமையாகிய இந்நூல் சான்றோருக்கு விளக்காகும்.

நாவீரம் பேசிவிட்டு கோழை சாவான். நடுங்காத எழுத்தாளன் இருந்தும் வாழ்வான். பார் முழுதும் இவன் படைப்பு பரவிவேண்டும். பரவிவரும் அவன் இலக்கு மலர வேண்டும். ஊர் புகழ் அவன் எழுந்து வாழவேண்டும். உண்மையொளி உள்ளத்தில் மலர வேண்டும்.

பக்கங்கள் எண்பத்து மூன்றுதனில் தொடக்கமாக “கண்கள் கலந்ததும் காதல் வந்தது” முடிவிலே “கவி செய்த கம்பருக்குத் துதி” கம்பராமாயணத்தை புதிய கோணத்தில் மலர விட்டுள்ளார். “பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் கால வழுவல்” என்ற வாக்கிற்கிணங்க புதிய பார்வையில் இலக்கிய நீரோட்டத்தில் அருமையான படைப்பாக புத்துயிர்ப்பு பெற்றுள்ளது.

மனதில் இடம்பிடித்த வரிகளாக “ஒருவர்க்கு ஒருத்தியென்ற

இலக்கணத்தைச் சொல்லிடவும்”, “ஆணுக்குள்ளே இராமனையே தேடிநிற்கத் தேவையில்லை”, “மாநிலத்தோர்க்கு ஒரு தாரம் மன்னவர்க்குப் பலதாரம்”, “காமுகர் கயவர்கள் கண்கெட்ட குருடர்கள் கொள்ளும் வேடம் பாரார்” தீர்க்க தரிசனமான சமுதாயத்தின் கொடுமைகளை புதிய பார்வையில் மனங்களில் உதித்ததை கவிதையாகக் கொட்டியுள்ளார். “கல்லென்று சொல்லியவளை அம்மியில் கால் வைத்திடுவார் கல்லாக உடைத்திடவே” அருமையாக பெண்ணிலை வாதத்தின் நிலையைப் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்.

கவிதைகளில் உணர்ச்சிக் கொப்பளிப்புடன் எதுகை, மோனை பயன்பாடுகள், சந்தங்கள் கவிதையை அழகு செய்து நிற்கின்றன. இராமாயணத்தை நாட்கணக்காக வாசிக்கத் வேண்டியதை நாசுக்காக மிக சொற்ப சொற்சிலம்பத்தில் கவிதையாகக் காட்டியுள்ளமை பாராட்டுதற்குரியதாகும்.

கம்பரது வர்ணனை பெண்ணை ஒரு நுகர்பொருளாகக் காட்டும் நோக்கையே கொண்டதென்பது முறையாகாது. பெண் அன்பு, இரக்கம், கணவன்பால் பரிவு, பத்தினியாக வாழ்வதை மேலாகக் கொண்டாள் என்பது வலியுறுத்தப்பட்டது. இயற்கையின் ரசனையை விட மானுட வாழ்க்கை அனுபவத்தின் தலைப்புக்கே முதன்மை தந்துள்ளார். இவரது கவிதைகளில் தேன் எப்பொழுதுமே திவ்வியமாகப் பொங்குகிறது. கவிதை உலகில் பலர் முனைந்தெழுந்தாலும் அவரது இலக்கியப் பார்வை செழுமை நிறைந்துள்ளது. பல நூல்களை எழுதி இலக்கிய உலகுக்குத் தரும் பெண் எழுத்தாளர்களில் தரமான படைப்புக்கள் தொடர்ந்தும் வெளிவர வாழ்த்துக்கள் மனநிறைவாக வழங்குகின்றேன்.

திரு. கி. உதயகுமார்

உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் (தமிழ்)
வவுனியா தெற்கு கல்விப் பணிமனை
வவுனியா.

என்னுரை

இலக்கிய உலகில் வெளிவரும் என்னுடைய முதலாவது மரபு சார்ந்த கவிதை நூல் இதுவாகும். நாவல், புதுக்கவிதைத் தொகுப்பு, கட்டுரைத்தொகுப்பு என்றவாறாகத் தொடங்கிய என்னுடைய இலக்கியப் பயணத்திலே இது ஒரு வித்தியாசமான அனுபவமாக எனக்குப் புலப்படுகின்றது.

புனை கதை இலக்கியங்களோ அல்லது மறுவாசிப்புக்களோ, சாதாரண வாழ்வியலைக் காட்டுவதன் மூலம் வெற்றி பெறுவதில்லை என்பது அனைவரின் ஒருமித்த கருத்தாகும். விளிம்பு நிலை மனிதர்களையும் வாழ்வில் நடக்க முடியாத பலவிடங்களையும் கொண்டிருக்கும்போது அனைவரின் கருத்தை ஈர்த்துக் கொண்டுவிடுவதும் நெஞ்சங்களில் நீங்காத இடத்தைப் பிடித்துவிடுவதும் நாம் அறிந்ததே. அந்த வகையில் தமிழ் மொழியின் இலக்கியங்கள் அனைத்தும் விளிம்பியல் மனிதர்களையும், உச்ச மட்டத் துன்பத்தை அனுபவிப்பவர்களையும் காட்டி வெற்றி பெற்றது என்பதும் நாம் உணர்ந்து கொண்டது. அதிலும் பெண்கள் படும்துன்பங்கள் இங்கு முதலிடம் கொண்டிருப்பது எதனாலோ என்பதும் தெரிந்ததுதான்.

அதற்கான காரணங்களை ஆராய முயன்றபோது, தமிழ் சமுதாயத்திலே ஆதிகாலம் முதலாகவே கல்விமான்களாகவும் இலக்கியவாதிகளாகவும் ஆண்கள் மிளிர்ந்த காரணத்தால் பெண்களின் பக்கம் சமப்படுத்தப்படாமல் ஒரு தலைப் பட்சமாக இலக்கியங்கள் எழுந்தது என்ற விடயம் நீண்ட காலமாகவே பலரின் மனதிலும் இருந்து வந்துள்ளது. இதிகாசங்களில் பலவிடங்களும் பல சிந்தனைவாதிகளாலும் சீர்திருத்தவாதிகளாலும் எடுத்துக் கிளறப்பட்டு ஆராயப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. அந்த வகையில் இராமாயணத்தில் பெரும் சர்ச்சைக்குள்ளான சீதையின் அக்கினிப் பரீட்சை என்ற விடயத்தை என்னுடைய கவனத்திற் கொண்டு வந்து ஆராய முற்பட்டேன்.

எந்தவொரு விடயத்திற்கும் தோற்றுவாய், தொடர்ச்சி,

உடனடிக்காரணம் எனப் பல விடயங்களைக் கொண்டு ஆராயும் பண்பை எம் முன்னோர் காட்டிச் சென்றிருக்கின்றார்கள். அந்த வகையில் நான் எடுத்துக் கொண்ட விடயத்தைப் பார்ப்பதற்கு இராமாயணத்தில் சில பக்கங்களைப் புரட்டி அதிலுள்ள சார்பான அம்சங்களைக் காட்ட வேண்டியிருந்தது. கவிதையின் ஒழுங்கிற்காகவும் வாதத்திற்காகவும் தொடர்ச்சியாகக் கொண்டு சென்றபோது, இராமாயணத்தின் முக்கியமான பலவிடயங்களும் இடம்பெற்றன.

சூர்ப்பனகையின் வருகையும் அவளை உதாசீனப் படுத்தியதும் என்று நாம் உடனடிக்காரணத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், சமநிலைப்படுத்தப்படாத தன்மையையும் பெண்ணின் மனதைப் புரிந்து கொள்ளாத நிலைமையையும் பல சந்தர்ப்பங்களிற் காணக்கூடியதாக இருந்தது. அவற்றை காலந்தவறாத ஒழுங்கிலே சமர்ப்பித்திருக்கின்றேன்.

சிறையிருந்த சீதையின் முன்னால் இராமன் வேடத்தில் இராவணன் சென்றதாக ஒரு இடத்திற் காட்டப்படுகின்றது. இராமனின் வேடத்தைப் பெற்றதும் ஏகபத்தினி விரதன் என்ற பண்பு அவனிடம் வந்திவிடுகின்றது. பிறன்மனையை நோக்காத பேராண்மை அங்கு எழுகின்றது. அவன் சீதையைக் கொண்டு சென்று மறுபடியும் பஞ்சவடியில் சேர்த்து விடுகின்றான் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அந்நிலையில் இராமன் சீதையை ஏற்றுக் கொள்வாரா? அசோக வனத்தில் அத்தனை அரக்கர்களின் மத்தியிலே அபலையாகக் கண்டபோது இரங்காத அவர் இதயம் அன்று இரங்கிவிடும் என்று யாரும் எதிர்பார்க்க முடியாதே !

அடுத்த சந்தர்ப்பத்தில் மாருதி சீதையைச் சந்திக்கின்றார். தன்னுடைய தோளில் ஏறிக் கொள்ளுமாறு அவளைக் கேட்கின்றார். ஆனால் சீதையோ தன்னுடைய ஒரு சொல்லால் இலங்கையைத் துவம்சம் செய்துவிட முடியும். ஆனால் அண்ணலின் வீரத்திற்கு இழுக்காகலாகாது என்றதனால் காத்திருப்பதாகச் சொன்னார். ஆக சீதையாலும் தப்பிச் செல்லவியலும். மாருதியாலும் அவரை அழைத்துச் செல்ல முடியும். அவ்வாறு சென்றிருந்தால் இராமன்

அவளை ஏற்றுக் கொண்டிருக்க மாட்டார் என்பதுதான் நிஜம்.

இன்னொரு கட்டத்தையும் நான் இங்கே இணைத்துக் கொண்டேன். சீதை ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் பொறுமை கடந்து இராவணனைச் சபிக்கின்றார். இலங்காபுரியை எரிக்கின்றார். கடலைக் கால்களினாற் கடந்து இராமரைச் சென்றடைகின்றார். அந்த சந்தர்ப்பத்தில் இராமர் அவரை ஏற்றுக் கொள்வாரா என்பதும் சந்தேகத்தான். அந்த சந்தர்ப்பத்திலுமே தீக்குளிக்கச் சொல்லியிருப்பாரோ என்றுதான் யாருக்குமே நினைக்கத் தோன்றும். ஆக சீதை இராவணனை விடவும் இராமருக்குத்தான் அதிகம் அச்சப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார் என்பதாக இராமாயணம் அமைந்துவிடும்.

இப்படியான வாதங்கள் எவற்றையும் முன்னெடுக்காமல் இருப்பதற்கு இராமர் என்ன செய்திருக்கலாம் என்று யோசித்தேன். சீதையின் கையைப் பற்றி இராமரும் தீக்குள் இறங்கியிருக்கலாம் என்று தோன்றியது. ரகு வம்சத்தின் அரசு சீதையை ஏற்காது. ஆனால் சீதையின் நிலைக்கு அவள் மட்டுமே காரணமல்ல. தானும் காரணம் என்ற எண்ணத்துடன் இராமர் சீதையின் கைப்பற்றி சிதையேறி இருப்பாரானால் எதிர்காலத்தில் எந்தவொரு இழிசொல்லுக்கும் அவர் ஆளாகவேண்டி இருந்திருக்காது.

அண்ணலை அக்கினி அழிக்கப் போவதில்லை. அவரின் பாதம்பட்டு கல் பெண்ணானபோது அக்கினி அவரை என்ன செய்துவிடும்? சீதையைச் சுட்டழிக்காத நெருப்பு இராமரை என்ன செய்துவிடும்? இராமபிரான் பாதடி பட்டபோது நெருப்பு அணைந்தது. ஆகாயத்தில் இருந்து அமரர் பொழிந்த பூமழையில் அவ்விடமே குளிர்ந்து எனக் கதையை முடித்திருக்கலாமே. இதுவும் சுபமான முடிவு தானே என்று என்னுடைய மனசாட்சி சொல்லியதை மரபு தவறாமல் எழுத்தில் வடித்தேன்.

எத்தனை வாதங்கள் எழுந்தபோதும் கம்பன் எடுத்த கருவினால் தான் பெண்ணியம் பேசப்பட்டது. எத்துணை கற்பனையாக நடக்க முடியாத காரியமாக சித்தரித்தாலும்

கருவிலும் சரி கதை நடத்துகையிலும் கவிப்போக்கிலும் கம்பரை விஞ்ச யாரும் இல்லை என்பதையும் குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன். இந்த பூமியில் தோன்றி மறைந்த பல்லாயிரம் மக்களைப் போலவே நானும் அவரை வாழ்த்தியமைந்தேன்.

சமநிலையற்ற தன்மையை நிறுவ முயன்றபோது கற்பனைக் காட்சிகளைக் கொண்டுவர நேர்ந்தது. அவற்றை “ஆசிரியரின் கற்பனையில்” என்று வேறுபடுத்திக் காட்டியிருக்கின்றேன். சம்பவங்கள் நடைபெற்றிருக்கலாம் என்ற எண்ணக்கருவும் கற்பனையும், பொருத்தமான நிகழ்வுகளின் கால ஒழுங்கில் காட்டுவதன் மூலம் குழப்பங்களைக் குறைப்பதற்குப் பலவழிகளிலும் முயற்சி செய்தேன். அந்த வகையில் என்னுடைய எண்ணக்கரு நேர்த்தியாகவே உங்களை வந்து சேரும் என்பதை எதிர்பார்க்கின்றேன்.

பண்டைக்கால இலக்கியங்கள் பண்டமில்லாமல் போய்விடவே, இந்த ஆராய்ச்சி இப்பொழுது எதற்கு என்ற கேள்வி பலரிடத்தும் எழுவதும் இயல்பானதே. கணவன் மனைவியிடையே புரிந்துணர்வை அதிகரிப்பதற்கும் பெண்களுக்கு அவர்களின் சமூகத்தால் வழங்கப்படக்கூடிய சிறுசிறு அங்கீகாரம் உறுதிப்படுத்துவதற்கும் இதிகாசங்கள் உசாத்துணையாக அமையலாம் என்பது உண்மையானதே.

இலக்கியங்கள் பற்றிய அறிவை எனக்கு முழுமையாக அளித்த எனது தமிழாசான்களையும், ஈழத்து மற்றும் பாரதத்தில் வாழும் இலக்கியவாதிகளையும் இந்தவிடத்தில் நினைவு கூருவதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். என்னுடன் அருகில் இருந்து ஆதரவுகளை வழங்கிக் கொண்டிருக்கும் அனைத்து இதயங்களுக்கும் நன்றி தெரிவிக்கின்றேன்.

மைதிலி தயாபரன்

வவுனியா, இலங்கை

சுருக்கமான யொருள் (யெண்) அடக்கம்

	பக்கம்
☞ முன்னுரை	1
☞ யாத்திரங்களின் மகத்துவம்	2
☞ ஆண்கள் அனைவரும் இராமர்தான்	3
☞ இந்நாளில்	4

(உலகிற்கே உதாரணமாகத் திகழவேண்டிய பாத்திரங்கள் இராமாயணத்திலே வடிவமைக்கப்பட்ட பெருமையைச் சொல்கின்றது. ஆண்களில் இராமனில்லை என்பது, ஆண்கள் நல்லவர்கள் அல்லர் என்பதனால் அல்ல. எத்தனை இராமர்கள் வந்தாலும் சீதைக்கு ஒரு இராமன் என்பதற்காகவே. சீதையின் நலனைப் பேணவென பண்டைய தமிழர் ஆக்கிய வாசகமே இது என்பதை வலியுறுத்தவும் இவ் அத்தியாயம் அமைக்கப்பட்டது. இந்நாளில் என்பதால் கலிகாலத்தில் ஏற்பட்ட பிறழ்வு காட்டப்படுகின்றது)

☞ கண்கள் கலந்ததும் காதல் வந்தது	5
☞ இந்நாளில்	6
☞ கண்களின் சக்தியே	7

(இராமாயணத்தின் ஆனந்தமான கட்டங்களையும் கண்கள் நேருக்கு நேர் சந்திக்கும்போது ஏற்படுத்தப்படும் சக்தியையும், அது தற்காலத்தில் திரிவுபடுத்தப்பட்டதையும் காட்டவென இவ் அத்தியாயம் அமைக்கப்பட்டது.)

☞ ஏகபத்தினி விரதனாக வாழ்வு	8
☞ இந்நாளில்	9

(ஏகபத்தினி விரதமான உயர் பண்பைக் காட்டிய அக்காலத்தின் பண்பு தற்காலத்தில் சட்டமாக மாறியிருப்பதை இவ் அத்தியாயம் விளக்குகின்றது)

☞ இராமன் இருக்குமிடம் சீதைக்கு அயோத்தி	10
☞ இந்நாளில்	11

(கணவனின் உடன் செல்லும் காரிகையரின் பண்பு இங்கு காட்டப்படுகின்றது. நாலோ காலோ கணவனின் உடனிருக்க வேண்டும் என்று பின்தொடர்பவள் பெண் ஆவாள்)

☞ இராமருக்குத் துணையாய் லக்குவன் 12, 13

☞ இந்நாளில் 14

(துணையாக ஆண் ஒருவரைச் சேர்த்துக் கொள்ளும்போது எதிர்கொள்ளவேண்டிய ஏச்சுக்களையும் எறிகணைகளையும் இவ் அத்தியாயத்தில் கொண்டு வந்தேன்)

☞ சுகயோகமில்லை சுந்தரப் பதுமைக்கு 15, 16

☞ கிளியை வளர்த்தும் பூணையிடம் கொடுத்ததா? 17

(நாயகன் ஒருவனைக் கைபிடிக்கும்போது பெண்ணின் சுதந்திரம் முடக்கப்பட்டுவிடுகின்றது என்பதை இவ் அத்தியாயத்தில் கொண்டு வந்தேன்)

☞ ஆசிரமத்தில் அண்ணலுடன் சீதை 18

☞ இல்ஹத்திலே தோன்றிடும் துறவறம் 19

☞ கோதாவரி நதிக்கரையில் பஞ்சவடிவில் 20, 21

☞ தலைவனின் கரங்களில் தானுறங்கும் வயண்மையதே 22

☞ அரக்கியென அவளையுமே அலைக்கழித்தாயே 23, 24

☞ பழிவாங்கத் துடிக்கும் வண்கள் 25

(சீதையைக் கவர்ந்திட இராவணன் கொண்ட எண்ணமானது, அவனின் தங்கையை அவமானப்படுத்தியதால் எழுந்தது. இவ்வாறாக பாதிக்கப்படும் பெண்கள் பொங்கி எழுவதும், பழிவாங்கத் துடிப்பதும், மீண்டும் பிறிதொரு பெண்ணை பாதிக்கப்படுவதும் காலங்காலமாகவே நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது)

☞ மானைக் கண்டு மயங்கியது தவறா? 26, 27

☞ அனைவரை விரட்டிட அரக்கனின் கழ்ச்சியதா? 28, 29

☞ பேதமை என்பது வயண்ணுக்கு அணிகலனே 30

(பெண்ணின் பக்கங்கள் மௌனமாகப் பேசினின்ற இராமாயண காவியத்தின் சுருக்கமான நினைவுகூரல்)

☞ வாய்க்குரலுக்கு எதிர்க்குரல் இல்லையா? 31, 32

(சீதைக்கு அருகிருந்தவர்களை விரட்டிவிட மாரீசன் குற்றுயிராகக் கிடந்தவேளையில் தன்னுடைய குரலை மாற்றி, இராமரின் குரலில் “சீதா.. லட்சுமணா !” என்று குரல் கொடுத்தான். திடகாத்திரமாக நின்ற இராமருக்கு ஏன் தன்னுடைய உண்மைக்குரலில் எதிர்க்குரல் கொடுக்க முடியவில்லை. பேதமை என்பது அவருக்கும் பொருந்தியதா?)

☞ யடி தாண்டினாளா யாபர்த்துமின்னால் ஓடினாளா? 33, 34, 35

(சீதை சிறையெடுக்கப்பட்டதற்கு அவளையும் குறை சொல்லும் ஒரு சிலருக்காக இராமாயணத்திலிருந்து உண்மையான சில பக்கங்களைக் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கின்றேன்.)

☞ தடயம் இன்றி ஓடினாளா? 36, 37

(மேலே அத்தியாயத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட விடயம் உண்மையாயின் சீதை தடயமின்றிச் சென்றிருக்க வேண்டுமே? அதற்குக் காரணம் வலுவாக இருக்க வேண்டுமே? என்ற சிந்தனையில் எனது கற்பனையிலிருந்து இவ்வாறு கொடுத்தேன்)

☞ அணிகலன்களை அடையாளமாகக் கொடுத்தாளா? 38, 39

☞ உயிர்கொடுத்த ஜடாயுவின் வாக்குமூலம் வாய்யா? 40, 41, 42

☞ வண்ணுக்கு வேண்டுவது? இராவணனுடன் விவாதம் 43, 44

☞ சீதையின் காலாழிகள் சுக்கிரீவனிடத்தில் 45, 46

(சீதை தன்னுடைய விருப்பமின்றி கவர்ந்து செல்லப்பட்டாள் என்பதை நிறுவக்கூடிய சாதகமான பக்கங்கள் அனைத்தையுமே இங்கு கொண்டு வர முற்பட்டேன். அதற்குச் சாதகமான பக்கங்களை இராமாயணத்தில் இருந்து தந்திருக்கின்றேன்.)

☞ இராமன் வேடத்தில் ராவணன் 47

☞ ஆசிரியர் கற்பனையில் 48, 49, 50

(அவ்வளவில் இராமாயணத்தை முடித்துவிட்டு இராவணன் சீதையை மறுபடியும் கொண்டு இராமரிடம் சேர்த்திருந்தால் இராமர் அவரை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பாரா என்ற வாதம் எழுப்பினேன். இதை என்னுடைய முற்றுமுழுதான கற்பனையாகவே எழுதினேன்)

☞ மாருதிக்கு மயக்கமில்லை 51, 52, 53

☞ ஒரே தோற்றத்தில் வேறு பார்வைகளை? 54

☞ இராமனுக்கு சீதையில் பிரியமில்லையா? 55, 56

(சிறையிருந்த சீதையின் மனநிலையை ஆற்றுவதற்கும் தேற்றுவதற்கும் யாருமின்றி, பதியை வழிமேல் விழிவைத்துப் பார்த்திருந்த அவளது நிலையைக் காட்டுகின்றது)

☞ மாருதியின் தோளிலேறி சீதை 57, 58, 59

☞ ஆசிரியர் கற்பனையில் 60

☞ கனவில் தோன்றிய கண்ணாளன் 61, 62,

☞ எனை மறந்தனையோ சீதா 63, 64

(மனக்கிலேசத்துடன் சிறையிருந்த சீதைக்கு மணாளனின் மனநிலையும் அரசாங்கத்தின் எதிர்பார்ப்பும் சமுதாயக் கட்டமைப்பும் தெரியாததல்ல. ஆனால் கணவனிடம் இருந்த அத்த நம்பிக்கையில் தன்னைப் பெருமைப்படுத்துவாரென மனதார நினைத்துக் கொள்வதைப் போல முழுமையான கற்பனையில் இவ் அத்தியாயத்தை எழுதினேன்)

☞ சீதையின் வாயுமை கடந்ததோ! 65, 66

☞ இலங்கையை எரித்திடவும் சீதை 67, 68

☞ கண்டனம் கற்பினுக்கணியைக் கண்களால் 69

☞ இந்நாளில் 70

☞ ஏற்கெனவே நடந்துவிட்ட அக்கினிய் யரீட்சையொன்று 71

☞ இந்நாளில் 72

☞ சீதைக்கோர் இராமன். 73, 74

☞ சீதையின் கைப்பற்றி சீதையேறும் இராமன் 75, 76

☞ வயண்ணுக்கு மேன்மை கொடுப்பவனாய் இராமன் 77, 78

☞ அடியிருந்து எழுந்துநின்றே அகிலத்தை மாற்றிடுவோம்
தமிழன்னையின் தவிப்பு 79

☞ சட்டங்களின் வலிமை 80

☞ அடிப்பையை வழங்கி புரிந்துணர்வைப் வகுக்குவோம் 81

☞ அருமையான கவிசெய்த கம்பருக்குத் துதி 82, 83

செய்தகாலம்
1998-99
புள்ளி
100

- கிடைக்காத பணத்தை
- மாற்றும் முறை
- கிடைக்காத பணத்தை
- மாற்றும் முறை

முன்னுரை

ஆதியாய் நடுவுமாகி அந்தமுமாகி அகிலமாகி
அணைந்திட்ட அடியார்க்கும் அருள்புரிபவன் அவனுமாகி
நாதியாய் நின்றவர்க்கு நல்வாழ்வு தருவானாகி
நன்மைக்கும் தீமைக்கும் நடப்பிற்கும் உரிமையாகி
பாதியாய்ப் பெண்ணைவைத்துப் பாரினை நடத்தியாகி
பாசத்தைக் கொண்டுதரும் அடியவர்க்கு நேசமாகி
தாதியாய்த் தம்மிடத்திற் தக்கோர்க்கு உதவியாகி
தானென்ற அகந்தைகொள்வோர் தமக்குத்தான் எமனுமாகி

நாதமாகி ஓசையாகி நல்லதொரு கீதமாகி
நாடிவரும் அனைவருக்கும் நன்மையதும் தருவதாகி
சாதமாகி உண்டியாகி சமித்தபின்பு சக்கையாகி
சான்றோர்கள் தாமெனவும் சால்பும் விளக்கவாகி
மாதமாகி வருடமாகி மாதந்தோறும் ஒளியுமாகி
மண்ணுலகில் வாழ்வோர்க்கு மறைந்துநின்று அருள்வதாகி
வேதமாகி வேண்டுவோர்க்கு அளிக்கவென நாலுமாக
வேண்டும் சாரத்தை விளக்கும் இலக்கியமாகி

மண்ணாகிப் பொன்னாகி மண்ணினுள்ளே நீராகி
மருள்கொண்ட மானுடர்க்கே மதியும் அளிப்பதாகி
பண்ணாகிப் பாட்டாகிப் பாட்டினுள்ளே பொருளுமாகி
பண்புதனைத் தெரிந்திட்ட பாங்கதனைக் கொண்டதாகி
கண்ணாகிக் கருத்தாகிக் கண்முன்னே வந்துநின்ற
கண்ணுக்கடங்காத களியாட்டம் தனக்குள்ளும்
எண்ணற்ற உயிர்களுக்கும் அளித்துநிற்கும் திருவதுவே
எண்ணில் நலமுரைக்கும் இதிகாசப் பெருமை சொல்வேன்

யாத்திராங்களின் மகத்துவம்

இராமபிரான் கதைபடித்து இன்பமுறக் களித்திட்டேன்
இராமனவன் பத்தினியின் கற்பதனிற் திளைத்திட்டேன்

இன்னொருவர் தானிவர்க்கு இணையாக வந்திடுமோ
இன்பமுடன் ஏற்றமுற இலக்கியங்கள் தந்திடுமோ

தசரதனின் புத்திரனெனப் பாரினிலே வந்துதித்தான்
கோசலையின் மணிவயிற்றிற் கோமேதக மாகவேயும்

சிற்றன்னை தாமவட்கும் சீராகும் திருவுருவாம்
பெற்றெடுத்த பிள்ளைக்கெல்லாம் பெரும்பேறு அளித்துவிடும்

ஒருவனுக்கு ஒருத்தியென்ற இலக்கணத்தைச் சொல்லிடவும்
ஒருவனன்றி வேறெவனும் உலகிலில்லை என்பதுவும்

பெற்றோரின் தாள் பணிந்து பெருமைபெற வேண்டுமென
மற்றோர்கள் தன்னையுமே போற்றிநின்று வாழ்ந்திட்டான்

அரசர்க்கு அழகதுவாம் குடிமக்கள் நலமுமென
மறத்தினின் பெருமை சொல்ல மாநிலத்தில் வாழ்வு சொன்னான்

ஆண்கள் அனைவரும் இராமர்தான்

ஆண்களிலே இராமனில்லை

ஆருமிங்கே புனிதனில்லை
காண்போனில் கயவனென்றே

காட்டிநிற்கும் வேடமதும்
பெண்களுக்குப் பாடம்சொல்ல

வந்ததொரு வார்த்தையதோ
கண்களுக்குக் கட்டுப்போட

கற்றுத்தந்த பாடமதோ

ஒருவனுக்கே ஒருத்தியென்ற

ஒருவேதம் போலவேயோர்
வருந்தியே தான்நாளும்

வழுத்திடவும் வெண்டுமென்றும்
அருந்தியே அமர்கவென

அருமையாக கவிசெய்து
பொருந்தியே வாழ்கவென

போற்றிட்ட கம்பர் வாழ்க

இந்நாளில் ...

திரேதா யுகம் கடந்துவிட்ட கலியுகத்தின் இந்நாளில்
காண்பதுவும் நினைப்பதுவும் களங்கமென்று ஆயிடாது

ஆண்களிலே இராமனில்லை என்பவர்க்கு அறிவுமில்லை
ஆணுக்குள்ளே இராமனையே தேடிநிற்க நேரமில்லை
இராமனென ஆயிரம்பேர் அவனியிலே தோன்றிடினும்
சீதைக்கு ஓர் இராமன் பெண்ணுக்கு ஒரு கணவன்

அவன்தான் எனச்சொல்லிடவே ஆர்வமுற வைத்திடவே
அவனன்றி யாரெவரும் அவனுக்கில்லை இணையெனவே
அவதாரம் எனவேயவரின் அரும்பெருமை யுரைத்திடவே
அந்நாளில் அறிந்து சொன்னார் ஆண்களில் இராமனையே

அமைந்திட்ட பெண்ணவட்கு ஆணவனே தெய்வமுமாய்
அணைந்துநின்ற ஆணுக்கோ அன்னவனே பத்தினியாய்
இணைந்திட்ட மனையங்கு இனிய அயோத்தியுமாய்
இல்வாழ்வு அமைந்துவிடின் இனிது வேறு எங்குண்டு

அங்கே மூவராகச் சென்றவன வாசம்வேண்டாம்
அரக்கரென பலருமவர் முன்வரவும் வேண்டாமே
சீதையவள் தூய்மைகாண பரீட்சையது வேண்டாது
சேமமாக சேர்ந்துவாழ அனைத்துமங்கு கிட்டிடுமே

கண்கள் கலந்ததும் காதல் வந்தது

நாடித்தன் னிடம்வந்த நன்முனிவன் வேள்விகாத்து
வேடிக்கை யாகவேதான் வேண்டுமிடம் அழைத்துச்சென்றார்

நாட்டின் தலைநகரம் மிதிலைக்கு வந்திடவும்
மாடத்தின் மேல்நின்ற மங்கையர் மலர் தூவிடவும்

உட்பரிகையில் நின்றங்கு உல்லாசப் பொழுதுதனில்
பூப்பந்து கொண்டுநின்று பூரிப் புடன்வந்து

தபோபலம் பெற்ற அத் தபசிகளை அழைக்கவென
மனோவேகம் கொண்டுவந்த மகளிரின் கூட்டமங்கு

மாடத்தில் நின்றிட்டே மனதிலெழும் ஆர்வத்தில்
பீடத்தைப் பார்த்திடாது பூப்பந்தை விட்டிடவே

பூப்பந்து தானுமங்கு பூமியதில் விழுந்திடவே
பூரிப்பு டனையோடிக் குனிந்துநின்று பார்த்திட்டாள்

பந்துவந்து காலினிலே பதமாகத் தொட்டிடவே
வந்ததிசை நோக்கி அண்ணலும் திரும்பிட்டான்

அண்ணலையே நோக்கிட்ட அன்னவளின் பார்வையதும்
அண்ணலின் கண்ணொளியினது ஒரேகோட்டில் மோதிடவே

கண்களின் ஊடாக கருத்துப் பரிமாறியதே
புண்ணாக ஆக்கவெனப் புகுந்தெழுந்து சென்றதுவே

இந்தநாளில் ...

திரேதா யுகம் கடந்துவிட்ட கலியுகத்தின் இந்தநாளில்
இப்படியும் நடக்கிறதே அறிந்துதான் பாருங்கள்

கட்டிளம் பருவத்தில் களியாட்ட விருப்பத்தில்
அங்கவனும் நோக்கிடவும் அவளும் நோக்கிடவும்
கண்களுக்கு ஊடாக காதல் பகிர்ந்திடவும்
காரியம் முடிந்ததும் கயல்விழியைக் காட்டிவும்
நாயகனைத் தேடியே நாயகியும் சென்றிடவும்
நாயகன் தானுமொரு நால்வர்க்குத் தொடர்ந்திடவும்
நாயகன் தனையங்கு யாருமே ஏசிநிற்பார்
காமுகன் கயவன் கள்வன் என்றுசொல்லி

நடந்ததை நாயகனும் மறந்திடாது நினைத்திடினும்
நாயகி தானங்கு வேறானை மணந்திடினும்
காலங்கள் மாறிடினும் கோலங்கள் தாங்கிடினும்
கனவினில் தானுமே காட்சிதான் வந்துநிற்கும்
கண்கள் கலந்திட்டுப் புண்ணான இதயத்தில்
கைகள் கலந்திடவும் காதலரும் கேட்டுநிற்பார்
காற்றும் விடைபெறவும் காதலர்கள் கலந்திடவே
காந்தர்வ மணமெனவே காலமெலாம் தொடர்ந்திடுவார்

கண்களின் சக்தியே

கண்களின் சக்தியது
கருச்சக்தி யதுவேதான்
அணுவதனைப் பிரித்தெடுக்கும்
அதிமகா சக்தியதே

அண்ணலும் நோக்கிடவும்
அன்னவளும் நோக்கிடவும்
அணுவைப் பிளக்குமொரு
ஆற்றலதும் பிறந்ததுவாம்

உள்ளத்தின் கதவுகளாய்க்
கண்களும் திறந்திருக்க
உள்ளதைச் சொல்லவங்கு
உண்மையாய் நுழைந்திடவே

எண்ணத்திற் புதைந்திருக்கும்
எவையுமங்கு சென்றுவிடும்
எண்ணிய அப்போதுதனில்
நெருக்கத்தைக் கொடுத்துவிடும்

இமைகள் திறந்திடவும்
விழித்திரையில் நுழைந்ததுவும்
இதயத்தின் அறையினுள்ளே
இதமாகச் சென்றுவிடும்

ஏகபத்தினி விரதனாக வாழ்வு

மானிலத்தோர்க்கு ஒரு தாரம் மன்னவர்க்குப் பலதாரம்
(அரண்)மனையில் வாழ்பவர்க்கு அமைந்திடுமாம் அதுவாக

அப்பா தசரதற்கு அமைந்ததோ அறுபதுனாயிரம்
தப்பாமற் போய்விட்டால் தன்னிலையும் எதுவெனவே

அத்தனை பத்தினிகள் மத்தியிலே வாழ்வதனை
எத்துணையும் ஏற்றிடவே ஆகாதெனச் சொல்லிட்டே

தளர்ந்திட்ட சீதையவள் துயரத்தைப் போக்கிவிட்டார்
வளர்ந்திடவும் மாட்டாதெனத் தன்னெண்ணம் சொல்லிட்டார்

ஒருவனுக்கு ஒருத்தியெனத் தாரகை மந்திரமாய்
கருத்தினிலே நிறைத்திட்டேன் கண்ட உன்னப் போதிலென்றார்

களங்கம் தரவெனவொரு காட்சியும் இல்லாமல்
விளங்கும் மனத்தினை விரிவாகச் சொல்லிவிட்டார்

இந்நாளில் ...

திரேதா யுகம் கடந்துவிட்ட கலியுகத்தின் இந்நாளில்
இட்டவிதி இதுவெனவே தெட்டத்தெளிவாய்ச் சொல்லுவாரே

சட்டங்கள் இயற்றிடாது சாலங்கள் செய்தஅன்று
பட்டங்கள் பெயர்கள்அவர் பார்வையிலே சென்றிடவும்
படைகள் தானெடுத்துப் பகுதியில் நுழைந்திடவும்
அழகுஅமைந்த பெண்கள் அத்தனையும் எடுத்திட்டார்

மன்னனின் ஆட்சியென மதியற்ற முறைமையிலே
கொடுங்கொன்மை தனைக்காட்டும் ஓராட்சி முறையினிலே
மன்னவன் தானங்கே மாநிலத்தோர்க்குக் காவலென
எண்ணிடாத நிலையிலங்கு எல்லையிலா துன்பம்செய்து

மன்னவர் தம்வழியில் மதிக்கெட்டுச் சென்றிடவே
மனமது கொண்டிட்ட குடிகளும் தானங்கு
மறையினையும் மறந்திட்டே மாண்புகள் குறைந்திட்டே
மனம்போன போக்கினிலே மதியில் லாதுபோனார்

கலியுகத்தின் காலத்தில் காத்தளிக்கச் சட்டங்கள்
கல்யாணம் செய்வதற்கும் கணக்கொன்று விதித்துநிற்க
ஒருவனுக்கு ஒருத்தியென்ற ஒருபிரிவைக் கொடுத்தங்கே
இன்னொன்றைப் பார்த்திட்டால் இருத்திவிடும் சிறைக்குள்ளே

இராமன் இருக்குமிடம் சீதைக்கு அயோத்தி

கருத்தினைக் கேட்டிடாது கண்களால் நிறைத்தவனைக்
வருத்தமே இல்லாமல் இணைந்திட்ட விவாகமதில்

ஆண்டுகள் பன்னிரண்டு அமைந்திட்ட இல்லறத்தில்
சான்றுகள் பலசொல்லும் சந்தோச நினைவுகளில்

கபடியாக வந்த மந்தரையின் சூழ்ச்சியதால்
மகுடியில் மயங்கிய பாம்பென்ற கேகேயியின்வாய்

வனத்தினிற் செல்கவென பணித்திட்ட சொல்தன்னை
மனத்தினன் ஏற்றிட்டே மரவுரியில் வந்திடவும்

ஆசைக் கணவன் அவன்நிழலைத் தொடரவென
ஆசியைக் கேட்டுநின்றாள் அன்னை கோசலையிடம்

தந்தையின் சொல்கேட்டு தனயன் சென்றிடவே
தம்பியும் அவனுடனே கானகத்திற் கேகவென

அண்ணலுட னேயே அவளும் பிரிந்திடாமல்
அன்னம் போலவும் தொடர்ந்து வந்திட்டாள்

இந்நாளில் ...

திரேதா யுகம் கடந்துவிட்ட கலியுகத்தின் இந்நாளில்
இப்படியும் நடக்கிறதே அறிந்துதான் பாருங்கள் ...

காதல் மணாளனவன் கடல்கடந்து வாழ்ந்திடவே
கண்ணாள னிடம்செல்ல சீதையும் துடித்திடுவாள்
வனவாசம் அதனிலுமே தான் சென்று மரவுரியில்
அணிகலன்கள் எதுவுமற்ற அநாதைப் பெண்போலவுமே

சீதையைக் கொண்டு செல்ல அனுமதி மறுத்திடுவார்
சீதையவள் தானென்றும் ராமனவன் தானென்றும்
சீதையவள் மணந்திட்ட பதிவதையே காட்டவென்றும்
காதைதனை கேட்டுநிற்பார் குடிவரவுத் திணைக்களமாம்

அண்ணலுடன் ஒன்றாக வனவாசம் சென்றிடவும்
அண்ணியவள் முடியாது அழுதழுது கிடந்திட்டாள்
அன்பினையே அங்குமிங்கும் பிரித்தெடுத்து வைத்ததனால்
அவமாகப் போய்விடவும் அமைந்திட்ட இல்லறமே

காட்டில் வசிப்பதும் நாட்டில் வசிப்பதும்
கணவனவன் உடனிருக்க கவலையில்லை பெண்ணுக்கு
இராமனுடன் உடன்செல்ல மறுப்பளிக்கும் சீதைக்கு
நாடென்றோ வீடென்றோ தந்துவிடும் வனவாசம்

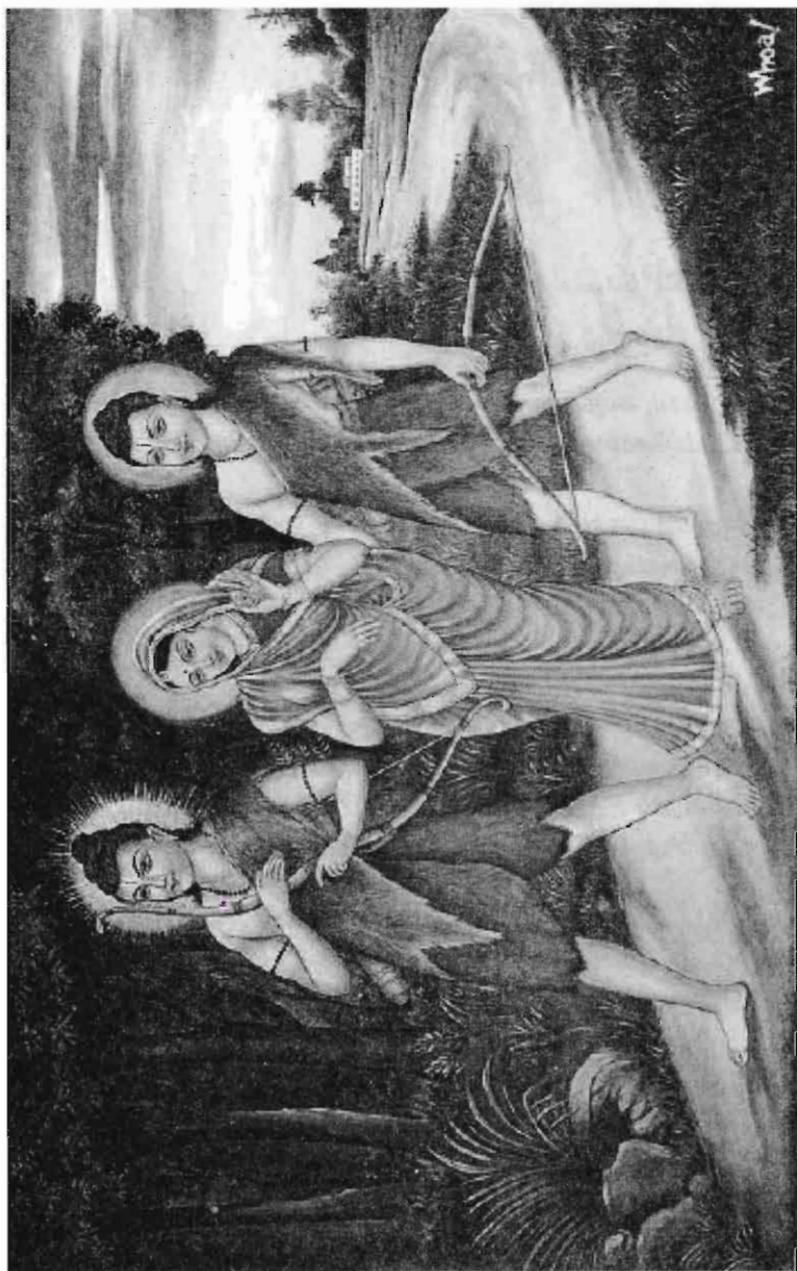
இராமருக்குத் துணையாய் லக்குவன்

அண்ணலுக்கு வனவாசம்
ஆண்டுகள் பதினான்காம்
அண்ணியும் சேர்ந்துகொண்டாள்
அண்ணனுடன் தானும் சென்றாள்

அண்ணனவன் பாதத்தைப்
பணிந்திருக்கும் தம்பியுமே
அன்னவர்கள் உடன் செல்ல
ஆத்மார்த்த எண்ணம் கொண்டான்

ஆரண்யம் அதனினிலே
அற்புத வாழ்வும் கிட்டிடாதே
இரவுடன் பகலிலுமே
இருந்துழல வேண்டுவதே

கூடவே யிருந்துமே
ஓத்தாசை செய்யவென
உடன்பிறந்த துணையொன்றாய்
உடனுக்குடன் வந்துநின்றான்

இந்நாளில் ...

திரேதா யுகம் கடந்துவிட்ட கலியுகத்தின் இந்நாளில்
இப்படியும் சொல்லிடுவார் இரக்கமின்றிச் செப்பிடுவர்....

ஆரண்ய மாயினும்
அழகுநகரம் ஆயினும்
ஆதரவு தேடியங்கு
ஆணினைச் சேர்த்துநிற்பார்

அன்னவர்கள் செல்கையிலே
அருகிலுள்ளோர் பார்த்திடுவார்
அதுவென்றும் இதுவென்றும்
ஆயிரத்தை பேசிநிற்பார்

அவனுக்கு உடன்பிறப்பு
அவளுக்கு மைத்துனனே
அன்னவர்கள் முறையதுவும்
சரியெனவே அறைந்திடுவார்

அண்ணிக்கும் கொழுந்தனுக்கும்
ஆகாத உறவென்று
அறிந்தவர்போல் சொல்லிடுவார்
அறைகூவி நின்றிடுவார்

சுகபோகமில்லை சுந்தரப் பதுமைக்கு

ஆரண்யம் சென்றவர்க்கோ அமைதியான வாழ்வுமில்லை
அரக்கர்களின் அழிவதனில் அரியபங்கு ஆற்றிநின்றார்

அன்னவனின் கரம்பற்றி அழைத்துச்சென்ற பெண்ணவளோ
அரன்மனையை துறந்திட்டாள் அருமைபல இழந்திட்டாள்

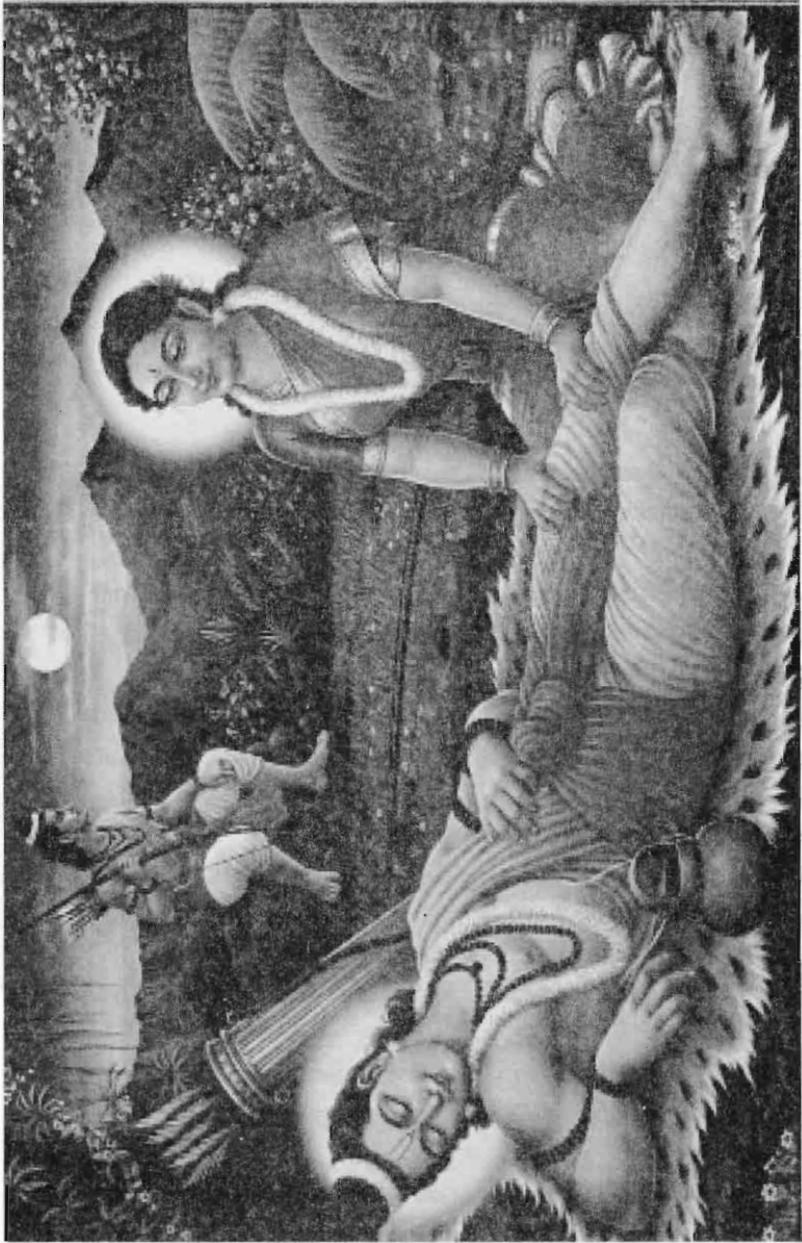
உண்ணவென அறுசுவையோடு உண்டியையும் மறந்திட்டாள்
மண்ணினிலே கையைவைத்து மார்போடும் அணைத்திட்டாள்

பட்டுப் பஞ்சணையோ தானில்லை பாவைக்கே
கட்டுடல் நொந்திடவே கானகத்தில் உறங்கிட்டாள்

துயரத்தில் நிரம்பிவிட்ட இரவுகளும் தானங்கே
துளிதுளியாய்க் கரைந்துவிட துயில் கொள்ள நேர்ந்ததம்மா

அவலத்தில் பிறந்தவொரு அநாதையென ஆனதம்மா
குவலத்தில் வந்திடாத பெரும்துயரும் வந்ததம்மா

அன்னையின் வீட்டினின்று ஆணவனை மணந்திட்டால்
தன்னையும் இழந்துநிற்க தான்பெண்ணாய்ப் பிறப்பதுவோ

கிளியை வளர்த்துப் பூனையிடம் கொடுத்ததா?

அரும்பெனத் தோன்றியங்கே மொட்டாக வளர்ந்துவிடும்
பூக்கும் பருவத்தில் கொத்தாகக் குலுங்கி நிற்கும்
ஏற்கும் நாளினிலே எவரெவரோ வந்துநிற்பார்
சேர்த்திடவும் வேண்டுமென சீதனமும் கேட்டிடுவார்

குயிலாக கூவி நின்றும் மயில்போலே ஆடிநின்றும்
குதித்து பாய்ந்தெழும்பும் கார்குழல் பெண்மையினை
கூண்டுக்குள் அடைத்திடவே நாளொன்றைக் குறித்திடுவார்
குங்குமம் மஞ்சளுடன் கழுத்தினிற் கட்டிடுவார்

மங்கைக்கு வீடாகும் மணாளனின் மணையென்பார்
நங்கைக்கு உறவுகளே நாயகனின் சுற்றமென்பார்
தன்கைக்கு வேண்டுவதோ தலைவன் தரவென்பார்
கங்கையாய் காவிரியாய் கரையினுள் நிற்கவென்பார்

ஆணவன் தானங்கே ஆளுமை கொள்வான் என்பார்
பெண்ணவன் என்றுமே பணிந்திடவும் வேண்டுமென்பார்
கணவனே கல்லெனவோ புல்லெனவோ பாராது
கிளியாக வாழவேண்டும் பூனையிடத்தில் என்பார்

ஆசிரமத்தில் அண்ணலுடன் சீதை

தண்டகாரணய வனத்தினிலே இருள்சூழ்ந்த காலையிலே
கொண்டிருந்த விலங்குகளும் கூடவரும் வேளையிலே

புலியொடு சிங்கமும் ஓநாய் நரியுடனும்
உலவிட வந்திட்ட ஒருவனம் அதனினிலே

சுரபங்க முனிவரின் ஆசிரமம் அதில் நுழைந்து
புருஷோத்த மன்சென்று சுவர்க்கத்தின் பேறழித்தார்

விராதனை அழித்ததும் வீறுகொண்டு விரட்டிவந்த
அரக்கரை அழித்திடவும் ஆசிரமத்தோர் மகிழ்ந்திடவும்

அனைவரின் ஆசிரமத்தில் அமைதியாக கழிக்கவென
அரண்மனையில் வாழ்ந்திடவே வேண்டியோரும் வாழ்ந்தனரே

ஆசிரமம் ஆயினும் அண்ணலுடன் வாழ்வதனை
ஆசையாக வாழ்ந்திட்ட அன்னவளும் போற்றிடவே

அகத்திய மாமுனியைச் சந்தித்த போதுதனில்
மகரிஷி தான்கொடுத்த வில்லுடன் அம்புகளும்

பின்வந்த காலத்தில் பொன்னான அவனுக்குக்
கண்ணாக உதவிடவே கானகம்தான் வழங்கியதே

ஓல்ஹறத்தில் தோன்றிடும் துறவறம்

மணவாளன் கையினிலே

மகள்வாழ்வு அமைவதனால்

மணம்செய்த பெண்ணுக்கு

மனமில்லை என்பதுவா

தாம்பத்தியம் அதனினிலே

தான்பதிதான் என்பதனால்

தீர்மானம் என்பதுமே

தனக்குத்தான் சொந்தமதா

பிறந்துவிடும் பிள்ளைகட்கு

பிரியமுள்ள துணையதாக

களைத்துவரும் கணவருக்கும்

உழைத்துநிற்கும் பெண்ணுமாக

காதல் செய்யவங்கு

காத்திருக்கும் பெண்மையங்கு

கடமைக்காய் வாழ்வென

கட்டுக்குள் பணித்திடுமா

கோதாவரி நதிக்கரையில் பஞ்சவடியில்

மலைகளுடன் மான்களுமே
சூட்டமெனப் பெயர்ந்துவரும்
பூலோகச் சவர்க்கமென
போற்றிநிற்கும் நதிக்கரையில்

கோதாவரி நதியின்
குளிர்நீரின் சுகத்தினிலே
விதவிதமாய் மலர்ச் செடியும்
கொடிகளுமே பரந்துநிற்க

கைவண்ணம் தனைக்கொண்டு
தம்பியுடன் ஜடாயுவுமே
பர்ணசாலை யொன்றினையும்
அற்புதமாய்ப் படைத்திடவே

லட்சுமணன் அமைத்ததுவோ
மயனைத்தோற் கடிக்குமென
வெட்கத்தால் சொல்லிடவே
லக்குவனும் சிவந்துநின்றான்

வெகுவாக சந்தோசம்
வந்திடவும் அவர்வாசம்
இலகுவாக ஆகிடவும்
இருந்தங்கு மகிழ்ந்திடவும்

இயற்கையன்னை தந்தளித்த
இனிமையதைப் பார்த்தபோது
மயக்கமதும் வந்தவிடும்
மாலையொன்றின் போதுதன்னில்

அன்னத்தின் நடையினையே
தொடர்ந்திட்ட நாயகனும்
அன்னத்தைப் போல்வந்த
நாயகியின் மேல்நிலைக்க

கம்பீர யானையொன்று
கண்ணெதிரில் நீரருந்த
தன்பதியை நோக்கியவள்
தானழகு காட்டிநிற்க

குறும்புகொண்ட பார்வையது
இராமனிடம் கொப்பளிக்க
விரும்பிய அப்பெண்ணிடத்தில்
வெட்கமும்தான் சேர்ந்துகொள்ள

ஆனந்த வாழ்வுஅங்கு
தொடங்கிய அப்போதுதனில்
காமந்தான் கொண்டுவந்த
காரிகையாள் பார்வையது

கண்முன்னே வந்தபோது
கலக்கமுற வைத்ததுவே
மண்ணில் விழுந்ததுபோல்
மறுப்படவும் விட்டதுவே

தலைவனின் கரங்களிலே தானுறங்கும் பெண்மையதே

தலம் எதுவென்றே தலையெடுத்துப் பார்த்திடாது
தலைவனில் கைகளில் தானுறங்கும் பெண்மையதே

விழிவளர ஒரு நேரம்; விதந்துரைக்க ஒரு ராகம்
தலைவனவன் தாலாட்டில் தன்விழிகள் தூங்கிவிடும்

விழிகளின் வாசல்தாண்டி விரைந்தெழும் மனமதுவோ
விதிர்த்தெழுந்து ஓடிவிடும் வேண்டும் இடம்செல்லும்

நாயகன் அவனையே நெஞ்சினிற் தாங்கிக் கொள்ளும்
நாடும் அத்தனையும் சேர்த்தெடுத்து வைத்துவிடும்

வெறுப்பைக் கொண்டவரும் விரோதியென வேறெவரும்
விரைந்து எதிரே வந்திடாது விலத்திச் செல்லச் சொல்லும்

நாயகன் உடனிருக்க நாயகி வாழ்ந்துநிற்கும்
நல்லதோர் இடத்தையங்கு நலமாக ஆக்கிநிற்கும்

தேவரும் மூவரும்வந்து தீந்தமிழ் பாடவைக்கும்
காவலர் போலவுமே களிகொண்டு ஆடச்செய்யும்

தன்னின் சொற்கேட்காத மனமதைத் தந்துநிற்கும்
தலைவனில் கரங்களிலே தானுறங்கும் பெண்மனது

அரக்கியென அவளையுமே அலைக்கழித்தாயே

அரக்கரை அழிக்கவும் அருந்தவத்தைக் காத்திடவும்
அரங்கினில் வந்திட்ட அந்நாளைப் போன்றிடவே

அண்ணனும் தம்பியும் அமர்ந்திட்ட காலையிலே
அண்ணலுடன் சீதையுமே இருந்திட்ட வேளையிலே

ஆரண்யத்தின் உள்ளே ஆதவன் வந்ததைப் போல்
பேரழகன் யாரெனவே பெருவியப்புக் கொண்டபெண்ணும்

அரக்கியாகிய தன்னுடைய ஆக்கையை மாற்றியுமே
அழகான பெண்ணுருவில் அங்குவந்து சேர்ந்திட்டாள்

அன்பே ஆருயிரே ஆணழகனே யென்ன
அண்ணலை அழைத்துமே அன்புமொழி பேசியும்

அரக்கர் தலைவனாம் ராவணன் அவனுடை
அன்புத் தங்கையின் அழகினை ஏற்றுநிற்க

என்றே சொல்லிடவும் ஏறிட்ட ராமபிரான்
எள்ளி நகையாடி விளையாடிட எண்ணியே

உன்வரவு தெரிந்திடாமல் நான்வந்தேன் துணையுடனே
என்தம்பி தானிருப்பான் என்றும் தனிமையிலே

அன்னவனைச் சேர்ந்திடு அன்புமொழி சொல்லிவிடு
அவனுமே அழகாக உன்னுடனே உடன்வருவான்

அதிசயத்துடனும் அவனைப் பார்த்த அந்த அரக்கி
அவனடி தனைநோக்கி விரைந்து சென்றிட்டே

அழகனே ஆனையையே அடக்கிவிடும் வசீகரனே
பழகவும் வேண்டுமெனனை மணக்கவும் வேண்டுமென்றான்

அண்ணனின் கேலியில் சளைக்காத லக்குவனும்
அன்னவளைக் பார்த்து ஏளனமாய்ச் சிரித்திட்டே

அடிமையான எனக்குநீயோ அன்பினைத் தரவேண்டாம்
அண்ணலையே சென்று நீ அடைந்துவிடு கதியென்றான்

அச்சம் மடம்நாணம் பயிர்ப்பென நாற்குணத்தின்
கூசம் மறந்ததனாற் கொடுமை தனைச் செய்தாரோ

அரக்கியே யெனவும்அவளை அலைக்கழிக்கச் சொன்னபோது
அன்னவளும் உணர்ந்திடாது அங்குமிங்கும் அலைந்துநிற்க

பெண்ணெனவே அவளைத்தான் பேரன்போடு உரைத்திட்டால்
பெரியபல துன்பங்கள் வாராமற் போயிருக்கும்

யழிவாங்கத் தூடிக்கும் பெண்கள்

மென்மையான பெண்மையதை
மெதுவாக அணுகாமல்
வன்மையாய் நடந்திட்டால்
வன்முறைதான் வளர்ந்துவிடும்

அரக்கியென அவளையுமே
அலட்சியமாய் நடத்திடவே
அண்ணனவன் தனையெடுத்து
சிறைப்பிடிக்க வந்ததென

எண்ணியுமே சீதையவள்
இந்நாளும் கலங்குகிறாள்
எண்ணிலாப் பெண்களுமே
இவர்போலே நினைக்கின்றார்

ஆணோடு ஆணாக
ஆர்ப்பரிக்க செயலற்று
அவர்களின் பின்நின்று
பெண்களையே தாக்குகின்றான்

ஆக்கிரமிப்புப் பெயர்சொல்லி
அரிவையரைக் கவர்ந்துசென்று
ஆண்மையின் பெயரதனை
அநியாயத்திற் கிழக்கின்றார்

மாணைக் கண்டு மயங்கியது தவறா?

விதியென்ற தூண்டிலிலே தொங்கிநிற்கும் இரையதுதான்
வீணான எண்ணமெல்லாம் வளர்த்துவிடும் உள்ளத்தில்
அதிர்ஷ்டமென்று சொல்லிடுவார் அதனைப் பெறமுன்வருவார்
அமைந்ததுவும் போதாதென்று அதற்குமேலும் கேட்டிடுவார்
மதியிழந்து மாந்தருமே வினையதனை உணராது
மன்றாடிக் கொண்டாடி மாண்டுநிற்பார் வேண்டும்போது
பதியினிடம் கேட்டிடுவார் பக்தியினுள் போட்டிடுவார்
பக்குவம்தான் இல்லாமற் பற்பலவும் பேசிடுவார்

தங்கத்தால் இழைத்திட்ட உடல் கொண்ட மானொன்று
தன்முன்னே வந்திடவும் தடுமாறி சீதையவள்
அங்கத்தின் எங்கணுமே இழைத்திட்ட வைரத்தில்
அழகினைக் கொட்டிநிற்கும் அந்தமானும் குறும்புடனே
அங்குமிங்கும் சென்றிடவும் ஆவலுடன் கவர்ந்திடவும்
அதனைப்பிடித்து வைத்திட்டால் அருமையாக வளர்க்கவென
பங்கமேதும் வரலாமென புரிந்திடாத பெண்மையதும்
பதியிடம் தான் சென்று பிடித்துக் கொடுக்கச் சொன்னதுவே

அனைவரை விரட்டி அரக்கனின் கீழ்ச்சியதா?

மயில்போலும் அழகுகொண்டு
வந்திடவே மானொன்று
ஓயிலாக நடந்துசென்று
ஓரக்கண்ணால் பார்த்திடவும்

குறும்புகளை ரசித்தபடி
அமர்ந்திருந்த சீதையவள்
விருப்புடனே அடையவென
வந்துநின்ற பொன்மாளை

பதியிடமே கேட்டுநிற்க
மனமதிலே மிதந்திடவே
விதியதுவாய் வந்திட்ட
மானினையே நோக்கிடும்கால்

மாயாவி யாருமொரு

உருவெடுத்து வந்ததுபோல்
பயமில் லாதுவந்த
பிராணியையே நம்பாது

சந்தேகத் துடன்வந்த

இலக்குவனோ அரக்கனுமாய்
இருந்திடவும் கூடுமல்லால்
இது வேண்டாமென்றிட்டான்

தண்டகாரண் யத்தில்

தவிடுபட அழிந்ததனால்
உண்டாகக் கூடிடுமோ
உமக்கொரு எதிரியென்றே

ஆசையுடன் அவள்கேட்ட

ஒருபொருள்தான் அதுஎன்றே
வேசத்தையும் நோக்கிடாது
விரைந்துபிடிக்க வேண்டுமென்று

போக்குகாட்டிச் சென்ற அந்த

மானினையே தொடர்ந்துவந்து
தாக்கலாமோ என்றெண்ணி
துடித்துவிட அம்புதானும்

பிராணனைப் பெற்றஅந்தப்

பொழுதினிலே குரலெடுத்து
பிராட்டி நாமத்தைப்
பெரிதாகச் சொல்லிற்று

குரல் கேட்ட திசைநோக்கி

கொதித்தெழுந்து கோபம்கொண்டு
விரைந்திடவும் தம்பியவன்
தனித்திருந்தாள் சீதையங்கு

பேதமை என்பது வண்ணுக்கு அணிகலனே

பெண்ணவளைப் பேதையென
போற்றிநின்ற எம்மரபில்
கண்ணினிலே தெரிந்திட்ட
மாயமாணை உண்மையென
கருத்துடனே நோக்காது
கவர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று
காத்திருந்த சீதையவள்
நோக்கமதிற் தவறில்லை

பட்டாடை தேடவில்லை அவள்
பணிகளுமே கேட்கவில்லை
கண்முன்னே தோன்றிய அப்
பிராணியைத் தருகவென்றாள்
காட்டிலே நின்றவொரு
கால்நடையை கேட்டுநின்றாள்
கணவனால் கிடைக்கும் ஒரு
கனியாக பார்த்து நின்றாள்

வாய்க்குரவூக்கு எதிர்க்குரல் இல்லையா?

இராமபாணம் துணித்தபோது
வீழ்ந்திட்ட மாரீசன்
இராமரின் குரல்கொடுத்து
சீதையினை அழைத்துநின்றான்

மானெனவே துரத்திவந்த
இராமருமே திடுக்கிட்டான்
தானெனவே குரல் கொடுத்த
ராட்ச்சனின் வேடமதில்

அபயம் சீதா அபயம் லக்ஷ்மணா
என்றழைத்த குரலினிலே
ஆபத்து தானொன்று
வந்திடவும் கூடுமென

நினைந்திட்ட ராகவனும்
அவசரமாய் நடந்தான்
நனைந்திட்ட குருதியதில்
மாண்டிட்ட அரக்கனைவிட்டு

அவலக்குரல் தனைக்கேட்டு
இலக்குவனும் வந்திட்டால்
சுலபமாக சீதையினைத்
தனியாக்க முடிந்திடுமே

வரப்போகும் துன்பமது
கண்ணெதிரில் வந்ததனால்
விரைவாக அங்குசெல்ல
வேண்டுமென்ற எண்ணம்கொண்டு

நடையினில் வேகத்தைக்
காட்டியும் வந்தஅவர்
தடைகளும் வந்திடாது
தான்சென்றார் விரைவாக

தன்குரல் கேட்டங்கு
தடுமாறும் உறவுக்கு
தான்குரல் கொடுக்கலாமே
என்று எண்ணம் வரலையா

குற்றயிர் தன்னிலே
பொய்க்குரல் கொடுத்திடவே
புறப்படுவதன் முன்பாக
எதிர்க்குரலைக் கொடுத்திருந்தால்

சீதையும் இலக்குவனும்
தெளிந்திருக்க முடியுமல்லோ
பாதையினை நோக்கி
பார்த்திருக்க முடியுமல்லோ

படி தாண்டினாளா? பார்த்து பின்னால் ஓடினாளா?

மாயமானின் குரல்கேட்டு மைத்துனனும் சென்றிடவே
ஓயாமல் உள்ளுக்கும் வெளியிலுமே நடந்திட்டாள்

அனைத்தையும் ஆர்வமாய் பார்த்திருந்த இராவணனும்
மனத்தினில் நிறைத்தவனாய் மங்கையைக் கவரவந்தான்

சிலையாகி நின்றிட்டான் சீதையவள் அழகினிலே
மலையாகி வளர்ந்த அவள் அழகுக்கோ உவமையில்லை

மறைவிலிருந்து வெளிப்பட்டு மங்கைமுன் வந்திடவே
துறவிபோல் வேடம்கொண்டு திரிதண்டத் துடன் வரவே

ஆசிரமத்தில் மாதவனை பிரார்த்தித்த நாயகிமுன்
பிச்சைக்கு வந்திருக்கும் பரதேசியாக நின்றான்

காமுகர் கயவர்கள் கண்கெட்ட குருடர்கள்
கொள்ளும் வேடம் பாரார் கொள்கை தானுமில்லார்

உட்செல்ல முற்பட்ட அரக்கனைத் தடுத்தது
லட்சுமணன் இட்டுவைத்த மந்திரக் கோடுகளே

அக்கினிச் சுவாலையை வெளிப்படுத்தி நின்றிடவே
புக்கவும் மாட்டானாகிப் பிச்சைதான் கேட்டுநின்றான்

பிட்சையெனக் கேட்டுநின்ற பரதேசியின் குரல்கேட்டு
லட்சுமணன் போட்ட கோட்டுக்குள் நின்றிடவே

எல்லைக்குள் நின்றுகொண்டு எதுவும் தரவேண்டாம்
பலநாளாகப் பட்டினியாய் இருப்பவனே இறந்துவிடும்

என்றுசொல்லக் கேட்டவனும் தன்நிலையை யோசியாது
கனிகளைக் கொடுக்கவென கோடு தாண்டிச் சென்றானே

தன்முன்னே நெருங்கியதும் சுயரூபம் பெற்ற அவன்
முன்று உலகம் அஞ்சிநிற்கும் வீரனாக எழுந்திட்டான்

அடிமையாகத் தேவர்களை அடைத்துவிட்ட தனக்குத்தான்
பொடிப்பொடியாகிடவும் போய்விடவும் அவள் அழகு

புரிந்துகொள்ள வெண்டுமென்றான் அவனின் மனதை
நெருங்கிவர வேண்டுமென்றான் லங்கைக்கு கிஷியாக

புத்திகெட்ட வீரனையே சீற்றம் கொண்டு நோக்கி
விலத்தியுமே ஓடிவிடு கணத்திலே என்று சொன்னாள்.

சின்னதொரு காரியத்தைச் செய்யவிழைந்திடாமல்
மன்னனென்ற மதிப்புடனே சென்றுவிடு என்று சொன்னாள்.

மகாபாரத காலம்

ஆசிரியரின்
கற்பனையில்

தடயம் இன்றி ஓடினாளா?

இப்படியும் ஏதும் நடந்திருக்க முடியுமோ...
எவருக்கும் தெரியாமல் இருந்திருக்குமோ....

கணவனைத் தொடர்ந்து
கானகத்தில் வந்ததனால்
காரிகையின் மனதிலொரு
காரணமாய் வளர்ந்துவா?

கண்களின் தொடுகையதில்
காதல்வந்து நின்றபோதும்
கண்ணாளன் அயோத்தியிலே
அரசாண்டு வாழ்வான் என

அரசாட்சி தனைநாடி
அமைந்திட்ட பெண்ணவட்கு
ஆரண்யம் சென்றுவிட
அவ்வீடு பணித்தனால்

அரசியாக வேண்டிவந்து

ஆண்டிபோலே வாழ்ந்ததனால்
மாநிலமும் போற்றுமொரு
மகாராச்சியம் வேண்டிடவும்

ஆஜானு பாகுவாக

ஆள்பவனும் தோன்றிடவும்
அவனின் தங்கை தானென்று
அரக்கிசொன்ன வார்த்தையதும்

பதினான்கு ஆண்டின்பின்பு

பாரினை ஆளவொரு
அரசும் கிடைக்காதென
அவரிவரும் சொல்லியதால்

பட்டதுன்பம் பருத்தனால்

கட்டவிழ்ந்த மனம்கொண்டு
இராவணனின் சுகபோகம்
தனக்குத்தான் வேண்டுமென்று

தானாக உட்பட்டு

தலைவனில்லா போதுதனில்
தம்பி லக்குவனைத்
தாறுமாறாய்ப் பேசியவள்

தானாக ஓடினாளா?

தன்னில் விருப்புவைத்த
தரணியின் நாயகனே
வந்ததுமே சென்றாளா?

அணிகலன்களை அடையாளமாகக்
கொடுத்தாளா?

பரதேசி உருவத்தில்
வந்திட்ட இராவணனே
சிரமமே இல்லாமற்
சேர்த்தெடுத்தான் சீதையினை

குதித்திடவும் முடியாதாய்
குரோதத்துடன் பற்றி
ரதத்தினைச் செலுத்தியங்கு
வானினிலே பறந்திடவே

கொடிகளே செடிகளே
பறவைகளே மரங்களே
கொடியவன் இடமிருந்து
காப்பாற்றுக என்று கூவ

காடுகள் மலைகளும்
ஆறுகள் நதிகடந்து
நாடுகள் தன்னையும்
எல்லையிற் கடந்துவந்து

மலைமீது குந்தியிருக்கும்
மந்திகள் தானுமங்கு
சிலையாக விருந்த அச்
சீதையினைப் பார்த்ததுவே

செல்லப் படும்போது
சீதை அவள்தானும்
சேலை முந்தானையில்
பொட்டலம் ஒன்று கட்டி

முடிச்சுப் போட்டெடுத்து
கீழே வீசிநின்றாள்
தேடி வரப்போகும்
இராமருக்குத் துணையதென

அண்ணாந்து பார்த்திட்ட
குரங்குகளின் முன்னாலே
விண்ணிலே சென்றிட்டு
மறைந்திடவே சுவர்ணரதம்

அடையாளம் அதுவெனவே
அறிவாகப் போட்டதனால்
தடயமாகவேதான்
தனக்குதவி செய்ததுவே

உயிர்கொடுத்த ஜடாயுவின் வாக்கும் வாய்யா?

கமுகரசன் ஜடாயுவும் மரத்தில் படுத்திருக்க
அழுதிருக்கும் சீதையவள் அவலக்குரல் கேட்டபோது

காற்றெனவே வேகத்தில் பறந்துவந்த கமுகரசன்
பற்றிட்டே வந்துநின்ற பாவியைப் பார்த்துசொன்னான்

காரியமது கேவலமாய் கபடமாய்ச் செய்தங்கே
மரியாதை தனையிழந்து மயங்கியும் நின்றிடாதே

நேர்நின்று வென்றிடவே நின்றிடவும் துணிவில்லை
போர்செய்து நின்றிடாது பெண்ணவளைக் கவர்கின்றாய்

பத்துத் தலைதனைக்கொண்டு பாராளும் வேந்தனுக்கு
பத்தினியைக் கவர்ந்தெடுத்தல் பாபமென்றே சொல்லிட்டான்

நடுவானில் தானெழுந்து நடந்திடவும் போரங்கு
கடும் சண்டை யதனாலே களைத்திட்டான் ஜடாயுவுமே

முறித்திட்டே ராவணனே வில்லினைப் பிடுங்கியங்கு
எறிந்திட்டே போர்செய்தான் சீதையைப் பற்றிநின்று

இராவணனின் கைகளைத்தான் பிய்த்தும் எறிந்திடவே
அரக்கனின் கைகளுமே அழகாக வளர்ந்ததுவே

கிழவயது காரணமாய்க் களைத்திட்ட கமுகரசின்
விழுந்துவிட்ட இறக்கையதும் வெட்டப்பட்டு விட்டதனால்

தடாலெனவே விழுந்திடவும் தான்நிற்க முடியாது
ஜடாயு தானுமங்கு குற்றயிராய்க் கிடந்ததுவே

மற்றொரு தந்தைபோல் கணவருக்கு வந்தவரும்
பெற்றவர் கடமைபோல் காத்திட எண்ணியுமே

போரிட்ட கமுகரசின் அவயவமும் அழிந்திடவே
வீரிட்டு அழுதிட்ட பெண்ணவளின் குரலொலியே

எதிரொலியாய் ஒலித்திடவும் ஏதுமங்கு நடக்கவில்லை
பதிலடியாய்க் கொடுத்திடவே பதியுமங்கு வரவில்லை

தலைவன் தான்வரும்போது தகவலொன்று சொல்லிடவே
உயிரதனைப் பற்றிக்கொண்டு கமுகுதானும் கிடந்ததுவே

வெண்ணுக்கு வேண்டுவது ? இராவணனுடன் விவாதம்

பாபத்தைச் செய்யவெனப்
பார்புகழும் மன்னனுமே
நாமத்தைச் சொல்லிநின்றாள்
நங்கையுமே நாயகனின்

சிறைவைத்துக் காவல்வைத்து
கோட்டையின் சுவருக்குள்
குறையேதும் இல்லாது
சீதையிருக்க வேண்டுமென்றான்

மூர்க்கத் தனம் மிகுந்து
நடக்கவில்லை யாயினும்
பார்க்கவும் விரும்பாமல்
பதியின் நினைவிலாழ்ந்தாள்

பட்டாடை இறைந்துநிற்கும்
பகுதிகளிற் சென்றழைத்து
கொட்டிக்கிடந்த இச்
செல்வமெல்லாம் காட்டிட்டார்

செல்வத்தின் போகங்கள்
சுகங்களைத் தந்துமென்ன
கல்மனதைக் கொண்டவனைக்
கண்ணெடுத்தும் பாராதே

கடுமையாய் நின்றிட்ட
காரிகையைக் கலைத்திடவே
வடுவாக அவள் மனதில்
வைரத்தைப் பாய்ச்சிடவே

வெட்கத்தைவிட்டு அங்கே
வேண்டுமெனக் கேட்டுநின்றான்
கட்டாயமாகச் சேர்ந்திடு எனக்
கடுமையாக வலியுறுத்த

பகைத்துக் கொண்டாயெனப்
பரமனையே நீயென்று
நகைத்துக் கொண்டிருக்கும்
நயவஞ் சுகனிடம்சொன்னாள்

நாயகனின் வீரத்திற்கு
எதிர்நிற்க மாட்டாதான்
மாயத்தின் உதவியினில்
மறுப்பட்டு நின்றானென

காமுகன் அவனையே
கண்ணெடுத்தும் பாராமல்
நாயகன் வரும்வழியில்
விழியினையே வைத்திருந்தாள்

சீதையின் காலாழிகள் சுக்கிரீவனிடத்தில்

கபந்தனென அரக்கனைக் கொன்று குவித்து தள்ளியுமே
சாபத்திற்கு விமோசனம் வழங்கிட்ட இராமபிரான்

மதங்க மகரிஷியின் ஆசிரமம் சென்றபோது
ஆதங்க த்தோடு நின்ற அன்னை சபரியை

மேலுலகம் சென்றிட வழிவைத்துக் கொடுத்ததால்
பூவுலகம் அதனிலே உதாரணமாய் வாழ்கவென்று

உத்தமப் பெண்ணிடம் உவந்தாசி பெற்றதனால்
புத்தியில் வந்திடப் போயினர் சுக்கிரீவனிடம்

ரிஷ்யமுகம் அதனிலே நட்பினைத் தேடியதும்
கிஷ்கிந்தை இளவரசு சுக்கிரீவனைத் தேடியுமே

அம்புடன் வில்லுமாய் அவர்களும் தென்படவே
அனுமானும் சென்றங்கே வேடத்தில் தோன்றிட்டான்

பிராமண சந்நியாசிபோல் வேடம்தான் கொண்டு
இராமனின் முன்சென்று என்னவென செப்பிட்டான்

அன்பான வார்த்தையதும் அனுமானின் வதனமுமே
பண்பான அவ்விருவர் பார்வையினுள் நிறைந்ததுவே

தேவர்கள் போன்றே தோன்றிடும் அண்ணல்களே
தவக்கோலம் போட்டிடவும் நேர்ந்ததுவும் எதனாலோ

ஞானிகள் போலவேதான் தோன்றிடும் தங்களது
மேனியின் நிழலினில் சோகங்கள் தானேனோ

வேடத்தில் வந்திட்ட அஞ்சனையின் புதல்வனும்தான்
நாடிவந்த நோக்கமதை நன்றாகப் புரிந்திட்டே

சுக்கிரீவனைத் தேடியே சென்றிட்ட செம்மல்களை
அக்கம் பக்கத்தைப் பார்த்தே அழைத்துச் சென்றானாம்

ஐந்தாவது தம்பியாக அவனையேற்ற அண்ணலுமே
பந்தமாய்ப் பாசத்துடன் நாயகியைத் தேடவென

மராமரம் ஏழ்துளைத்து அவர் மறத்தின் தீரம்காட்டி
வீராதி வீரனென வாலியைக் கொன்றுநின்று

அரசை மீட்டளித்து குரங்கரசன் துயர்போக்கி
அரக்கனை அழித்திடவே ஆதரவு கேட்டுநின்றான்

இராமன் வேடத்தில் இராவணன்

சிந்தைதனை மாற்றிடாதே சீதையவள் நின்றதனால்
வந்திட்ட எண்ணமது வக்கிரமாய்ச் சூழ்ந்திடவே

மணாளனாய் வந்திட்டால் மனமகிழ் வானோ என்று
கணமதிலே தோன்றிநின்ற கருத்தினிலே வைத்திட்டான்

அகலிகையைச் சேர்ந்திடவே இந்திரனும் போட்டதுபோல்
ராகவனின் வேடத்தில் வந்திட்டால் இசைவாளென

மாயவித்தை கற்றிட்ட இலங்காபுரி வேந்தனுமே
சாயங்கால வேளையதில் சலனப்படுத்த வெனவெண்ணி

வில்லோடும் அம்போடும் வேடம் பெற்றெடுத்தான்
கல்நெஞ்ச மாய்நின்ற காரிகையின் முன்வந்தான்

ராட்சசன் அவனுக்கோ வேடம் போடல் புதிதில்லை
மாட்சிமை பொருந்திய அவ் வேடமங்கே பொருந்தல்ல

ஏறிட்டும் நோக்கவொண்ணா ஏகபத்தினி விரதமதில்
பிறன்மனையாள் தன்னையே பின்னிழுத்தல் பாவமென

மனச்சாட்சி உணர்த்திடவே மன்னவனும் மயங்கிநின்றாள்
கனமாகி இதயம்வர கண்ணினின்றும் விலத்திநின்றான்

ஆசிரியரின்
கற்பனையில்

குழப்பத்தில் நின்றிட்ட கோமகன் அவனுமே
பழக்கத்தின் தோசத்தில் நல்லதொன்று செய்திட்டான்:

சீதையைக் கவர்ந்திட்ட தவறதை உணர்ந்துநின்றே
கோதையினை சென்றுமே சேர்த்திடவும் வான்வெளியில்
பாதையதில் தானுதவும் புஷ்பக விமானத்தில்
வாதையின்றிச் சேர்த்திடவும் எண்ணிவந்தான் கானகத்தில்

ஈங்கிவளை நோக்கியுமே பக்குவமாய்க் கதைத்துத்தான்
வாங்குவளைக் கையணிந்து மனையில்வாழ வேண்டிபவள்
பாங்குடனே பதியுடனே வாழ்ந்திடவும் வந்துநின்ற
அணங்கு அவள்தாயெனவே அடிபணிய வந்தேனென்றான்

மன்னவன் தன்னைப்பிரித்து ஆழ்ந்த குற்றம் செய்திட்ட
சின்னதொரு செயலெனவே சோர்ந்தமுது நின்றிட்டான்
அன்னையவள் போலெனவே அவள்மனமும் புரிந்திட்டால்
கண்மணியைச் சேர்க்கவென கண்ணாளன் வாசல்கொண்டு

கடமையெனத் துணிந்த கருத்தையே சொல்லிநின்றான்
மடமையுடன் செய்தவற்றை மன்னிக்க வேண்டுமென்றான்
உடமையெனச் சொல்லிநின்று ஒறுத்திட்ட அன்னவனும்
உடைந்ததனால் நம்பியவள் அவனுடனே செல்லவென்றாள்

வான்வெளியில் வந்தபோது அலறவில்லை அவள் தானும்
தான் பார்த்த பொருளனைத்தும் தன்முன்னே வந்திடவும்
மான்போலும் கண்ணுடைய மாதுவவள் நிச்சயித்தாள்
நான் போகும் வழிதான் தான் வந்த வழியெனவே

கோதாவரி நதிக்கரையிற் பஞ்சவடி அதனினிலே
சீதாப் பிராட்டியாரைச் சேர்த்துவிட்டுப் பார்த்துநின்றான்
பாதார விந்தமது பாரினிலே பட்டிடவே
மாதா அவள்தானும் முன்வந்து பார்த்தாளே

குடியிருந்த பர்ணசாலை குடைந்தெடுக்கப் பட்டதுபோல்
தடியிருந்த இடமதிலே தடயம் தான் பார்த்து
மடியிருந்த கனமதிலே மென்மேலும் பெருகிடவே
படியினிலே தானேறிச் சென்ற அவன்தென்பட்டான்

இடமும் இல்லையங்கே இல்லானும் இருக்கவில்லை
படமும் வந்ததுபோல் பார்த்த ஞாபகம் வந்திடவும்
மடமும் போல் திகழ்ந்த மனையின் நிழலில்லா
கடனும் பெற்றவன்தான் கடந்துவிட்ட சொத்துப் போல்

தனியே நின்றுடவே அவள்தானும் இசைந்திடாது

முனிய தேடிச் சென்ற ராமருடன் லக்குவனைத்
தானாகத் தேடியே தடுமாறிச் சென்றபோதே
மான்வரும் காட்டினிலே முன்வரவே கண்டுநின்றாள்

கானகம் அதிலே கால்வலிக்கச் சென்ற பெண்ணும்

கானம் போலொலித்த கணவனின் தடம்கேட்டு
பானமது தானருந்தும் பகலவனின் ஒளியில்போல்
மானத்துடன் வந்துநின்ற மாண்பினை உணர்த்தவந்தாள்

அண்ணியவன் முன்கண்ட லக்குவன் தானங்கு

அண்ணனின் முன்னாலே அவரைத் தாண்டியுமே
பண்புடையள் பாதத்தைப் பணிந்திடவும் வந்திடவும்
கண்ணாளன் கைதடுக்கக் கண்டவளும் திடுக்கிட்டாள்

காத தூரத்தில் நின்றுருந்த இராமனுமே

காதில் ஒலித்திடக் கடுமையாக உரைத்திட்டான்
பாதையினில் மாறிச் சென்றதனால் நீயிங்கு
பேதை போலவுமே வந்ததும் ஏனென்றான்

திடுக்குற றெழுந்திட்ட பெண்ணவளும் ழோக்கிட்டாள்

நடுக்குற்று வந்த அந்த நல்லவனும் பார்த்திட்டான்
கடுப்பென்று சொல்லிவிட்ட கடுமையான வார்த்தையது
வடுவென வந்துநின்று மார்புவிம்மி அழுதிட்டாள்

இவ்வாறு நிலைதனைக் கற்பனை செய்ததாற்றான்

எவ்வாறும் சென்றுவிட எண்ணவில்லை அவள்தானும்
அவ்வாறு இருந்தவள் அறக்கரின் மத்தியில்
ஒருவாறு இருந்திட எண்ணம்கொண்டு இருந்திட்டாள்

மாருதிக்கு மயக்கமில்லை

இராமபிரான் மனையாளைத் தேடிவந்த மாருதியும்
இராப்பொழுது தன்னிலே அரண்மனையில் நுழைந்திட்டார்

அன்னவளைத் தேடியே அங்குமிங்கும் சென்றலைந்து
அன்புமுகம் காணாது ஏங்கித் தவித்துநிற்க

இலங்கை வேந்தனின் அந்தப்புரத்து அழகியர்காள்
அலங்காரப் பதுமையாக அங்கிங்கே உறங்கக் கண்டான்

முகத்தில் தெரிந்திட்ட திருப்தியது வெளிப்படவும்
அகத்தினில் சொல்லியது அவளல்ல என்றவர்க்கு

பஞ்சணையின் மீதிலே பட்டமகிஷி யாகவே
மஞ்சத்தைப் பகிர்ந்தவளின் மாட்சியினைக் கண்டு

உறங்கிடும் பெண்ணவளைக் கண்டு மலைத்து நின்றான்
உற்றுப் பார்த்துநின்றான் ஒரே ஒரு கணம்தான்.

அவள் தான் சீதையென்றோ சிந்தித்திடவே
பாவமென்ற ஒன்றையே பற்றினேன் என்று சொல்லி

பார்த்திடாத அவனுமே அவளல்ல என்றான்
வார்த்தையொன்றும் பேசிடாதே அப்பால் சென்றான்

அடுத்திருந்த வனத்தினிலே நுழைந்திட்ட மாருதிக்கு
எடுத்திருந்த காரியத்தின் சித்தியது புரிந்திடவே

அழகிய குளங்களும் செய்திட்ட குன்றுகளும்
பழகிய இடம்போல பாய்ந்து செல்ல வைத்ததுவே

சலசலத்து ஓடும் குளிர்ந்தரும் அருவியோடை
அலங்கரித்த கொடிவீடும் அதனழகு காட்டியதே

உயிருடன் சீதையவள் எங்கேனும் இருந்திட்டால்
துயருடன் தான் வரவும் கூடுமல்லோ வனத்திலென்று

மரமொன்றின் மேலேறி மறைவான பகுதியிலே
கரமொன்றைத் தான் வைத்துக் காத்திருந்தார் மாருதியும்

தெய்வீக ஒளியுடனே இராட்சசிகள் நடுவினிலே
தாய்போல அமர்ந்தவளைத் தானுற்றுப் பார்த்திட்டான்

சாட்சியென வந்து சொல்ல சாதகனும் தேவையில்லை
காட்சியது தான்சொன்ன கதாநாயகி கதையினையே

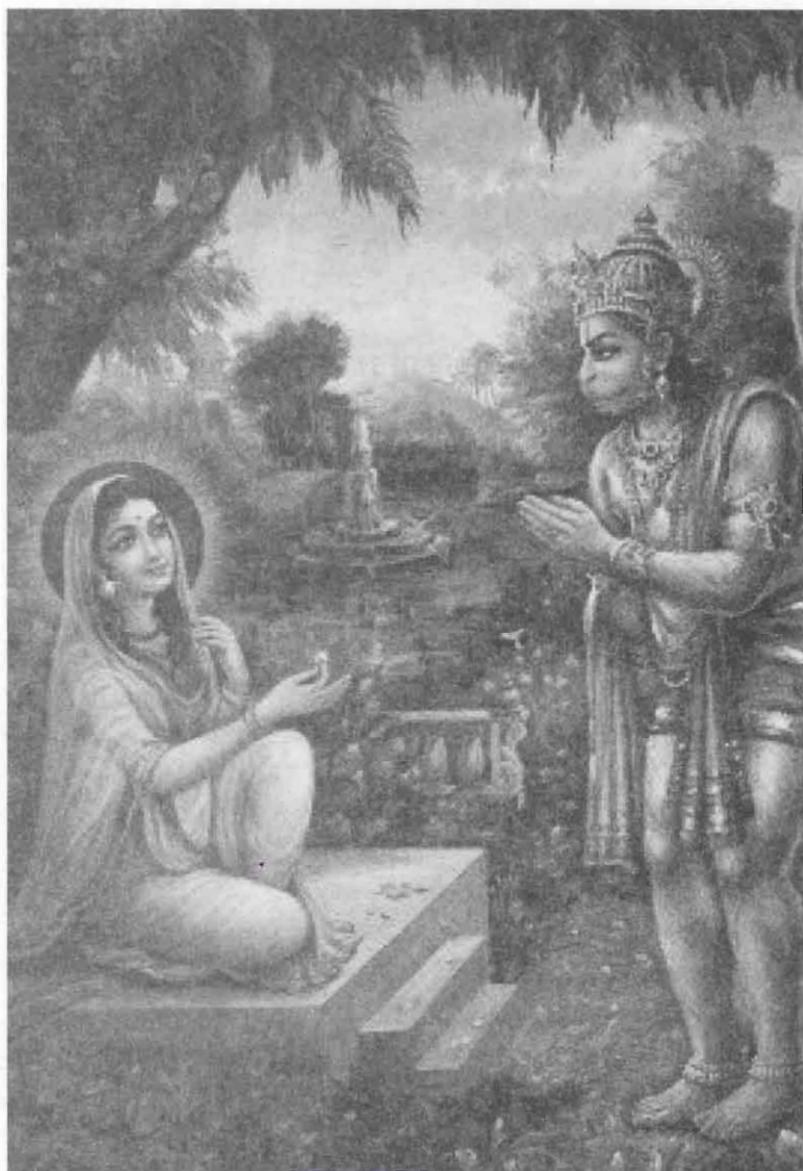
கொடுமை தான்கொண்ட ராட்சசிகள் மத்தியிலே
வடுப்போல் துயர்கொண்டு வாடிவிட்ட தாமரையாய்

உணவும் பானமும்இன்றி துயரம் தான்பதிந்து
கணவன்தனை நோக்குகின்ற காரிகையாள் தோன்றிட்டாள்

துவைத்து எடுக்கப்படா உடைதனைக் கொண்டவளும்
கைவைத்துப் பின்னிடாத கூந்தலையும் கொண்டிருந்தாள்

ஆபரணம் எதுவுமே அணிந்திடாத அவ்வுருவம்
கிரகணம் தனில் சென்ற சந்திரனை ஒத்துநிற்க

தலைகுனிந்து அமர்ந்திருந்த துயர்படிந்த கண்களுமே
கலைபடிந்த உருவத்தைக் காட்டியது சீதையென்று

மீனாட்சிசுந்தரி சிவசுந்தரிமே. கி.பி. 15-16-ம் நூற்றாண்டு.

ஒரே தோற்றத்தில் வேறு பார்வைகளா?

வைதேகியை அறிந்திடாத மாருதியின் பார்வையில்
கைதேர்ந்து சொல்வதுபோல் கண்டுநின்ற கற்பினையே

கண்ணிறைந்த சோகமதைக் காட்டிநின்ற அன்னையவள்
பண்புதனைப் பேணிநின்ற பெருமைதனைச் சொல்லியது

களையிழந்த ஓவியமாய்க் கண்ணெதிரிற் தோன்றியவள்
கண்ணாளன் கண்டபோது கண்தானும் தெளிந்ததுவோ

மாருதிக்குப் பாபியாக பாழும் பெண்மை தோன்றியது
மன்னவர்க்குக் கோபம்வர அவள்தான் என் செய்ததுவோ

உரிமைகொண்டு ராகவன்தான் உதாசீனம் செய்தாரோ
பெருமைதரும் பேற்றையுமே பேதமையால் மறந்தாரோ

கருணை தரும் உளம்கொண்ட கடவுளின் வடிவமென்றார்
கணவராய்ப் பார்க்கும்போது அவரும் ஓர்ஆண் அன்றோ!

அவதாரம் ஆனபோதும் அன்னவர்க்கு தாரம்அன்றோ
அவள் பக்கம் உணர்ந்திட்டால் அவர்தரம்தான் போய்விடுமோ

இராமனுக்கு சீதையில் பிரியமில்லையா?

இராவணன் கவர்ந்துசென்று
ஈரைந்து மாதம்தாண்டி
இராமனும் வாராதது
ஏனென் றவட்குப் புரியவில்லை

இலங்கையில் இருந்திட்ட
போதிலும் அவள்மனதும்
கலங்கியே நின்றதம்மா
காணாது விட்டதனால்

ஆரண்யத்தில் அரக்கர்பலரை
அழித்துவிட்ட செம்மலங்கு
காரணமின்றி தாமதமாதல்
ஏனென்றே தவித்திட்டாள்

இடம் தெரியவில்லையெனத்
தடுமாறித் திரிவாரோ
தடம் மாறும் தருணத்தைத்
தான் பார்க்கவில்லையந்தோ

அன்புதானும் குறைவடைந்து
அதுவில்லாது விட்டதுவோ
தன்மைகொண்ட பெண்ணினையே
தான் தேடிடவில்லையோ

மறந்துபோன சீதையென்றே
மனமொன்றை வைத்திராது
துறந்துவிட்ட துறவியாகத்
தான் சென்றே விட்டாரோ

சத்திரியன் கடமையெனக்
கருதிடவும் மாட்டாது
ஆத்திகனின் அறிவதனை
ஆராய்ந்தும் பாராது

மோசமான அர்க்கனவன்
மோகத்தில் வந்ததால்
வேசத்தின் தான் மயங்கி
வேறெதுவும் நினைத்தாரோ

தசாப்தங்கள் இரண்டினையே
கடந்துவிட்ட இல்லறத்தில்
கசப்புகள் வெறுப்புகள்
கண்முன்னே தோன்றியதா

இனிமையே கிட்டிதா
வாழ்க்கையே என்பதால்
தனிமையைத் தேடியுமே
தவசியாய்ச் சென்றாரோ

மாருதியின் தோளிலேறி சீதை

அன்னை சீதையைக் கண்டுவிட்ட களிப்பினிலே
மன்னவன் இடம்சென்று சேதிசொல்ல வேண்டுமென்ற

எண்ணமது நிறைந்திடே எழுந்துவிட்ட கணமதனில்
வேண்டாமே என்றுமனம் சொல்லிடவும் காட்டியது

இராவணன் மிரட்டலும் கெஞ்சலும் தொந்தரவும்
இராட்சசியர் அனைவரின் அடக்காத அநீதிகளும்

பிராட்டியின் பாவத்தைக் கூட்டியே வதைத்திடுமோ
இராமனின் வருகையின் முன்னமே கலைத்திடுமோ

அன்னையின் அருகிற்சென்று ஆறுதல் வார்த்தைசொல்லி
அண்ணலின் நிலையினையும் அப்படியே எடுத்துரைத்து

அனுமானுக் கெழுந்த யோசனையின் முடிவதுவாய்
அனுமானித் திருந்த அன்னையினது மனச்சுமையை

வெசுவாக இறக்கிவிட வேண்டுமென்ற மனத்திடத்தில்
ரகுராமன் கதையினையே இனிமையாகப் பாடிட்டான்

இஷ்வாகு குலத்தினிலே தசரதன் மகனெனவே
இஷ்டமாக வந்துதித்த இராமனவன் கதையெனவே

பெற்றோரின் சொல்கேட்டு தரணியை ஆண்டிடாமல்
சிறுநன்னை சொல்லுக்காய் சிரத்தையுடன் வந்தவன்தான்

மாயமானைத் துரத்தியங்கி மன்னவனும் போய்விடவே
காயம்கொண்டான் பெண்ணவளை கவர்ந்தெவனோ சென்றிடவே

அண்ணன்தம்பி யிருவருமாய் அன்னவளைத் தேடிடவே
கண்ணில்நீரும் நிறைந்தவனாய் கானகத்தில் தேடிநிற்க

வானரத்தின் அரசனவன் நட்பவர்க்குக் கிடைத்திடவே
கானகத்தில் இருந்தவரும் எட்டுத்திசை நோக்கிடவே

தென்திசையில் வந்தஅவன் கமுகரசன் உதவியாலே
அன்னையினைக் கண்டுவிட்டான் ஆனந்தநீர் சொரிந்தான்

எட்டிநின்று சொல்லிக் கொண்டே சீதையவள் தானுமங்கு
கேட்டுக்கொள்ளும் வண்ணமாகக் களிப்புடனே பாடிநின்றான்

கண்டவளும் கேட்டிடவே தூதனவன் வருகவென்று
துணிந்துடனே முன்வந்து மண்டியிட்டுப் பணிந்திட்டான்

வந்துநின்ற தோற்றத்தைக் கண்டவளோ பயந்திட்டான்
சந்நியாசி போல்வந்த சதிகாரன் போவென்றான்

சம்பாதிக்கமுடிவாகு சொன்ன சேதியது உண்மையெனில்
என்பாதை இதுவெனவே புரிந்திடவே வந்ததென்றான்

கணவிதுவோ கண்டதுவோ கண்விழித்துப் பார்த்ததுவோ
நனவிதுதான் இருக்குமெனில் நான் மகிழ்ந்து நிற்பேனென

பெருங்கடலைத் தாண்டியொரு போர்வீரன் போல்வந்த
அருங்குரங்கே உண்மையென அடியாளும் அறிந்திடாது

கணையாழி தான் வழங்கக் கண்டிட்ட பெண்ணவளும்
மணையாளன் தானங்கு வந்ததுபோல் உணர்ந்திட்டான்

கண்களில் ஒற்றியவள் கண்ணீராற் குளிப்பாட்டி
கணவன் இராமனையே சேர்ந்துபோல் மகிழ்ந்திட்டான்

நாடாளும் மன்னனுக்கு அடையாளம் கொடுத்திடவே
சூடா மணியினையே சேர்த்தெடுத்துக் கொடுத்திட்டான்

புறப்படவே தயாரான அனுமானும் பின்னுமங்கு
சிறப்புடனே படைகள் பல சென்றிடுமே என்றுரைத்தான்

அந்தக்குரங்கின் ஒலிகேட்டு ஆச்சரியத்தில் சீதையுமே
இந்தப்பெரும் படைவரவும் எப்படித்தான் இயலுமென்றான்

கலங்கிடவும் வேண்டாமே என்றுரைத்த மாருதியும்
இலங்கைக்கு விரைந்துவர என்னுதவி இருக்குமென்றான்

உருவமதைப் பெரிதாக்கி உண்மையதை உணர்த்திட்டு
சுயரூபம் தனைக் கொண்டு வந்தவர்தான் கேட்டதுமே

ஆசிரியரின்
கற்பனையில்

வாயுதேவன் புதல்வனின் தோளிலேறி ஜானகிதான்
வாயுமுலை சென்றிருந்தால் இப்படியும் நடந்திருக்கும்...

ஆச்சரியத்தைக் கடந்திடாது அவளும்தான் நின்றிடவே
அச்சத்தை வென்றுவிட்டு அவளும் ஏறியிருந்திடவே

ஆகாய வீதியினில் விரைந்துசெல்லும் விமானம்போல்
சகாய மாகவென சகுதியிலே பறந்திட்டான்

கணவனவன் தன்னினையே கண்டுவிட வெண்டுமென
மனமதுதான் சென்றிடவே மாருதியுடன் சென்றிட்டான்

ஜாம்பவனும் அங்கதனும் வானரமும் உடன்வரவே
தன்பதியின் வதனமதைக் கண்டிடவே விழைந்திட்டான்

ததிமுகனும் சுக்கிரீவனுடன் புடைசூழ்ந்த இராமர்முன்
துதிசெய்து வணங்கியதும் துடித்தெழுந்த ராகவனே

பிழையாகச் செய்துவிட்டாய் பேதையே நீயென்றான்
அழுதமுது நின்றதனால் அதில் பிழையே தெரியவில்லை

கணவனுடன் தான்வருதல் பெண்ணவட்குப் பெருமையன்றோ
கண்ணில் லாதுசெய்த பெண்ணவளே நிற்காதே

என்றுதான் சொல்லிட்டால் என்செய்ய முடியுமென
எண்ணித்தான் சீதையவள் எங்குமே செல்லவில்லை

அரசிரியரின்
கற்பனையில்

கனவினில் தோன்றிய கண்ணாளன்

உறக்கமின்றி ஊனுமின்றி உயிர்த்திருந்த வேளையதில்
இறங்கிடவும் வான்முகில்தான் தயங்கிநின்ற போதுதனில்
கறந்துவிட்ட பால்தானும் கரைந்திடுமவ் வேளையதில்
மறந்திடவும் முடியாது மனம் தவித்த போதுதனில்

கலக்கத்துடன் கண்ணிரண்டும் நீர்நிறைத்த வேளையதில்
பலமில்லாப் பால்விழியும் மூடியஅப் போதுதனில்
நலமென்று கேட்கவுமெவ் நாதியற்ற வனமதனில்
பலமென்று சொல்லிடவும் பயங்கொண்ட காவலதில்

கார்முகிலின் வடிவமது கணிதஉருப் பெற்றதுவே
கார்மேகன் மணிவண்ணன் தேகமதை ஒத்ததுவே
பார்புகழ் வந்தராமன் பாதாரம் காட்டியதே
சேர்புகழ் தனையீர்க்கும் செழுமைதனைச் சாற்றியதே

நயனத்தில் தோன்றிய அவ்வடிவமது விழிகுளிர்க்க

சயனத்தில் இருந்திட்டே சடுதியிலே விழித்த அவள்

பயனத்தில் தொலைத்திட்ட பாங்கனைத் தேடியுமே

மயானத்தின் அமைதிசொல்லும் மங்கிய அப்பொழுதினிலே

கண்ணீரின் இடம் கண்டு கார்சுமூலாள் திடுக்கிட்டாள்

கண்ணாளன் மனம்கண்டு மனமுடைந்து நின்றிட்டாள்

கண்டபின்னும் தானேனோ கண்களில் நீர் வருவதென்று

கண்முன்னே சென்றவனை கட்டியனைத்துக் கேட்டாள்

தீத்தணலிற் கைவைத்த போதினிற்குதான் சுட்டதுபோல்

காத்திருந்த கண்ணாளன் கரமெடுத்து ஒதுங்கிநின்று

பாத்திருந்த கண்களிலே பச்சதாபம் அதுவற்று

நீத்திருந்த இமைகளிலே நெருக்கமதைக் காட்டாமல்

சற்றே தூரத்திற் சென்றுவிட முனைந்தபோது

பற்றோடு அன்னவனைப் பற்றிடவே வந்துநின்ற

கற்பிற்கரசிக்கு காட்டிட்ட ஒரு சோதனையா

பற்றிப் பிடித்திடவும் பாங்கனுக்குத் தோணலையா

மரவுரி யதனுடனே மாண்டுநிற்கும் தோற்றம்கொண்டு

கரமது கொண்டிடவும் கட்டித் தழுவிடாதும்

வரமது தான் பெற்ற மணாளன் தானங்கு

வரவிருந்த மொழிகேட்டு மங்கையுமே திகைத்திட்டாள்

மயக்கத்தின் உருவதுவாய் மொழிந்திட்ட மொழியினிலே

தயக்கத்தின் காரணத்தைத் தானுணரும்போதினிலே

பயத்தின்விளை வாயங்கு பலதுமே தோன்றிடவும்

தியங்கியே நின்றிட்ட தீங்கனியாள் தனைநோக்கி

நீர்மயிரியின்
கற்பனைகளில்

ஆசிரியரின்
கற்பனையில்

என்னை மறந்தனையோ சீதா !

அணைத்திடவே முடியாமல்

அருகிருக்கும் சீதா

ஆரண்யம் புகுமுன்பே

சொன்ன சொல்லைக் கேட்டிலையே

அரக்கரும் மிருகமும்

அலைந்தொழியும் காட்டினிலே

அழகுமயிலாக நீயும்

அமர்ந்திடாதே என்று சொன்னேன்

பழக்கத்தின் நிமித்தமாகப்

பாய்ந்துவந்திடவே நீயும்

பாமும் இக்காட்டினிலே

பழகியுமே நாமும்

குழப்பதைக் கொண்டுதரும்

கொடியவரை உணர்ந்திடாது

கெடுப்பதுவும் ஆயினதே

கொண்டிட்ட இல்லறமும்

ஆசிரியரின்
கற்பனையில்

நானே நிமிர்த்துவேன்! சீதா
இனி நானே நிமிர்த்துவேன்

ஆரண்ய மாயினும்
அரண்மனையிலாயினும்
மன்னவன் அருகிருக்கவும்
மன்னவன் தொலைவிருக்கவும்
அவனவன் பெண்ணுக்கு
ஆயுதம் உண்டெனவே
நானுணர்த்துவேன் சீதா
நானுணர்த்துவேன்

கண்ணுக்கெதிரில்
கணவனின் மொழிகேட்டு
மனம் குளிரந்திடவும்
எவ்வாறு எனவெனவே
சிந்திக்க மாட்டாளாய்
அன்னவனை அடையும்
நானைக் காத்திருந்தாள்
அன்னவனின் விழிநோக்கி

சீதையின் வொறுமை கடந்ததோ!

லட்சணமாய் நின்றிட்ட இராவணனைப் பார்த்தவனும்
லட்சத்தில் ஒருவனிலும் அமைந்திடவும் முடியாதாய்
பட்டுடுத்தி பீதாம் பரத்துடன் கம் பீரத்துடன்
பார்புகமும் வேந்தனைப் பலருமங்கு புகழ்ந்திடவே
கட்டுக்குலை ந்திடாத கட்டான உடல்வாகு
காண்போர் மெய்சிலிர்க்க வைத்திடும் பேரழகும்
தட்டுத்தடு மாறியே பிறன்மனையில் வீழ்ந்ததனாற்
தாழ்ந்து அழிந்து தரையினிந்தான் சென்றதுவே

சிம்மாசனமதனிலே சேவித் திருந்த இராவணனை
சினமதனைக் கொண்டிராது சிரத்தையோடு பார்த்திட்டான்
கம்பீரத்தோற்றமதைக் கொண்டினிலும் காமமது
கண்ணை மறைத்தனாற் மதியிழந்த மன்னவனை
பம்பரமாகவே தான் ஆட்டிவுமே வேண்டுமென்று
பாய்ந்துவந்த சிந்தனையிற் பாசத்தாற் கட்டிடே
நம்பலம் அதையெடுத்து நலமாகச் சொல்லிட்டே
நல்லதை நடத்திவிட வேயெனவே செய்பிட்டான்

கைது செய்து வேந்தன்முன் கொண்டுவந்த வானரமே
 கண்முன்னே தோன்றிட்ட அரக்கனைப் பார்த்தபின்னும்
 வைதுவிட்டுப் போகாமல் வார்த்தையெதும் சொல்லவென்று
 வனத்தினிலே வாழுமந்த தெய்வத்தின் பெயர்சொல்லி
 சாதுவவள் சீதையினை விடுத்திடவும் முடியுமென்ற
 சாதகமான பதிலொன்று தந்திடவும் வெண்டுமென்று
 மாதுமுன்னே மண்டியிட்டு மன்னிப்புக் கேட்டிட்டால்
 மறந்திடும் இக்கொடுமைகளும் மன்னவர்க்கும் என்றுசொன்னார்

கண்டன மாயுரைத்த மாருதியின் வார்த்தைகளைக்
 கேட்டிடவும் விரும்பாதான் குரங்கினையே பிடித்திழுத்து
 தண்டனை கொடுங்கள் என்றான் மரணமே வருகவென்றான்
 தன்பெருமை அறியாதான் தவிக்கவுமே வேண்டுமென்றான்
 எண்ணெயை ஊற்றியே வாலினில் கொழுத்துக் என்று சொன்னான்
 எடுத்துக் கொண்டு செல்க தெருத்தெரு வாகவென்றான்
 கொண்டாட்டம் அதுவேனவே பார்த்திட்ட ராட்சசரும்
 கொண்டிவனை இழுத்ததுவே லங்காபுரி எங்கணுமே

எரிகின்ற நெருப்பதுவும் வானரத்தைத் தீண்டாது
 எண்ணிட்ட சீதையவள் எண்ணமது தடுத்திடவே
 விரதையாக நின்ற அப்பெண்ணருளும் காத்ததுவே
 விளையாடி நின்ற அங்குரங்குமே இலங்கையில்
 திரிகூட மலையிலிருந்து நோக்கிநின்ற அனுமானும்
 திருப்தியுடன் இறங்கிட்டார் சிறப்புறவே செய்ததாக
 காரியம் அதுவொன்றும் நாயகியை வருத்திடாது
 கச்சிதமாய் முடிந்ததென்று கண்முன்னே கண்டுநின்றார்

வீதியாயிடுதல்
வீதியாயிடுதல்

அச்சிரியரின்
கற்பனையில்

இலங்கையை எரித்திடவும் சீதை

நாட்டினை எரித்ததால் அரக்கனவன் சினத்துடன்
காட்டுவேன் சீதைக்கென வனத்துக்குச் சென்றிட்டான்

மானுடப் பிறவியினர் மதியிழந்து குரங்குடனே
தானும் அவர் போல தன்மை பெறலாமோ என்றான்

பிரம்மனிட்ட சாபத்தை மறந்திட்ட இராவணனே
கரம்பற்ற வந்திட்டான் கண்மணி அவளினையே

திடுக்குற்ற சீதையுமே திடீரெனவே சுதாகரித்த
தீண்டிட வேவந்த தீயவனின் கரம்கண்டு

கோபக் கனலுடன் அவள்கையை வீசிடவே
பாபத்தின் சின்னமான இலங்கை பற்றியது

கண்ணகி அழித்திட்ட மதுரையைப் போலங்கு
மண்ணினுட் பிறந்தவளே முனிந்திட்டு அழித்திட்டாள்

கண்ணினில் அக்கினிகொண்டு காண்போர் ஒழிந்திடவே
விண்ணோரும் பார்த்திடவே விரதையவள் அழித்துநின்றாள்

இலங்காபுரி யெங்கும் அனலே எழுந்துநிற்க
கலங்கவும் வைத்திட்ட கொடியவரும் அழிந்துநிற்க

எழுக தீ என்றே விழுக ராய்ச்சியம் என்றே
வெழுந்திட்ட மண்மகள் விரைந்துவந்தாள்
ஒழிக நாடென்றே வீழ்க ராவணன் என்றே
முழங்கிட்ட பெண்ணங்கு முன்னேவந்தாள்

அதர்மம் ஓங்கிடாது தருமம் அழிந்திடாது
போகும் பாதையதில் தடக்கிடுமே
கருமம் உணர்ந்திடாது காவல் எழுந்திடாது
காக்கின்ற பெண்மையும் பார்த்திடுமே

சாகத் துணிந்தவற்கு சமுத்திரம் காலுக்குள்
போவோம் அதிலென இறங்கிவிட்டாள்
பார்க்கும் அவள்திடம் காக்கவென்றெண்ணியே
சமுத்திர ராஜனும் வழியைவிட்டான்

பாவம் அந்தப் பெண்ணையே சேர்க்க மனமின்றி
பாரத நாயகன் விழித்துவிட்டான்
பார்க்கும் இடமெல்லாம் துரோகம் நிறையவே
பீறிட்ட பெண்ணவள் மண்ணுட் சென்றாள்

கண்டனன் கற்பினுக்கணியைக் கண்களால்

நாயகியைப் பிரிந்தவனே நலமிழந்து நின்றபோது
தாயவளின் தூதுரைக்கத் தானாய் வந்தமாருதி

துயரமும் தவிப்புமாய் துடித்திட்ட முகத்தினனாய்
உயிரதும் பற்றிக்கொண்ட உன்னத ராமன்முன்னே

கண்டனன் கற்பினுக்கினுக் கணியைக் கண்களாலென
கொண்டவன் குளிர்வுமப் பொழுதினிற் கூறிட்டான்

நொடிநேரப் பதட்டமும் தந்திராத வார்த்தையது
கொடிபோலும் இடையுடையாள் கோலத்தைச் சொல்லிடவே

பூரித்த கண்களுடன் பொற்றியே மாருதியை
ஆரத் தழுவியுமே ஆனந்தக் கண்ணீர்சொரிந்தான்

எங்கே யென்சீதா? எப்படி இருக்கிறாள்?
தங்கம் போன்றவளே, தான் மறந்து போயிடலை

மாறாத நம்பிக்கை திடசிந்தை கொண்டவராய்
தவறான ராவணற்கும் தக்கவுரை சொல்லிட்டார்

ஒருமாத காலம் எதிர்பார்ப்பார் உம்மை என்றார்
தருமாறு சொல்லி அடையாளம் கொடுத்திட்டார்

ஆறுதல் சொல்லி அவளின் உயிரைக் காத்ததென்றும்
மாறுதல் ஏதுமின்றி விரைந்து விடுவிக்கவென்றான்

இந்நாளில் ...

காலத்தின் கோலத்தால்

கடல்கடந்து சென்றிட்டால்

காதலன் வாரானெக்

கண்டவர்கள் சொல்லிடுவார்

சாலத்தின் மயக்கவும்

சஞ்சலம் ஆக்கவுமே

ஞாலத்திற் பலருமே

நயமின்றிப் பேசிநிற்பார்

தூதராகவும் ஓர்

துணைசெய்ய வருபவரோ

போதாத பேச்சினாற்

பிரித்திடவே முனைந்திடுவார்

பேசாத பெண்மையோ

கண்டு நோக்கிட்டும்

கூச்சமாய் நின்றுமே

கூனிக் குறுகிடுவாள்

ஏற்கெனவே நடந்துவிட்ட அக்னிப் பரீட்சையொன்று

குரங்கின் வாலிலே கொழுத்திருக நெருப்பென்ற
அரக்கனின் ஆணையினால் அழிந்ததுவே இலங்காபுரி

நெருப்பைக் கொண்டுமே குதித்துக் குதித்துப்போய்
கருக்கி எரிக்கவும் கற்பூரம்போல் எரிந்தது

அழகான வீடுகள் பொசிங்கிடவும் அரக்கியரும்
அழகுரலில் ஓடிச் சென்று அலறித் துடித்தார்கள்

புத்திக்குப் பலப்படாது செய்திட்ட செயலதனால்
சக்திக்கு அப்பாலும் சிதைவுஏதும் வருமென்றே

அனுமானின் இதயத்தின் எழுந்திட்ட யோசனையின்
அனுமானத்தில் அழிந்ததென நினைத்தவுடன் மாருதியும்

கொள்ளிவைத்தேன் அன்னைக்கு என்று கொதித்த மாருதியே
எள்ளளவும் யோசியாது என்னுயிரைத் தீர்ப்பேனென்றான்

முப்புரம் எரித்திட்ட மூர்த்திபோல் அழித்திட்டாய்
அப்புரம் செல்லவில்லை அழுதிடாதே என்றுமே

ஆகாயத்தில் வாழுமிந்த யட்சர்கள் சொல்லிடவே
சாகசத்தில் உச்சியிலே தான் சென்ற மாருதியும்

துன்பம் நீங்கிடவே அசோகவனம் மீண்டும்சென்று
நிம்மதி தந்திடுமக் காட்சியினைக் கண்டிட்டான்

இந்நாளில் ...

அக்கினிப் பர்ட்சைகளோ

அரிவையர்க்குக் குறைவதில்லை

அடுக்களையிற் போனாலும்

ஆவிதுறந்து போனாலும்

கல்லென்று சொல்லியவளை

அம்மியில் கால்வைத்திடுவர்

கல்லாக உடைந்திடவே

வேண்டுமென்று சொல்லிடுவார்

அவரவர் வீட்டிலே

ஆட்களும் இல்லையேல்

அக்கினியை வளர்த்திட்டுப்

பர்ட்சிக்க வேண்டுமென்பார்

அவளுமே உடன்படிபுன்

அடைந்திடுவாள் கதியினையே

பர்ட்சையை வைத்தவர்கள்

கம்பியெண்ணி நின்றிடுவர்

சீதைக்கோர் இராமன்

பிரம்மாஸ் திரம்தானும்
உமிழ்ந்துவிட்ட அக்கினியில்
அரக்கனின் மார்பினிலே
ஆழமாக விழுந்திடவும்

விண்ணில் பறந்திடவே
இராவணன் ஆவியே
மண்ணில் வீழ்ந்திட்டே
ஆக்கையும் அழிந்ததே

அரசனாக வந்த
விபீஷணன் தானுமே
மரவுரி தரித்துநின்ற
இராமனை வணங்கினான்

செய்தி சொல்வேயென்று
குரங்கின் வாயினிலே
எய்திநின்ற இராமனவன்
ஏற்றுநிற்க மாருதியும்

உணர்ச்சியில் ஊற்றெடுக்க
அன்னையவள் நின்றாள்
கணவனைக் காணவென
களிப்புடனே வந்தாள்

லங்காபுரி வேந்தன்
விபீஷணனின் கோரிக்கையில்
அலங்கார சொருபினியாக
அன்னவளும் வந்தாள்

தியானத்தில் இருந்திட்ட
இராமனுமே விழித்தார்
தயானந்த குணமின்றித்
தவிப்புடனே பார்த்தார்

கனவினிலே தான்கண்ட
முகமென்று உணர்ந்திட்டாள்
மனவுளைச்சல் தனைக் காட்ட
மலங்கியே நின்றாள்

துக்கமும் சந்தோஷமும்
குழப்பத்துடன் ரோஷமும்
பக்கம் பக்கமாகவே
வந்ததையும் கண்டாள்

அன்னவளைப் பிரிந்திருந்த
ஆண்டு ஒன்று தன்னில்
மன்னவனே தொலைத்திட்ட
மரபுகள் பலவும் உண்டோ

ஆசிரியரின்
கற்பனையில்

சீதையின் கைப்பற்றி சிதையேறும் இராமன்

சீதையவள் கண்ணினையே நேர்நோக்கிய கணவனுமே
பேதையவள் தன்னையே பிறகும் சோதிக்கலாகாதென

பெண்ணவளின் பெருமையினை பாரினிலே நிலைக்கவென
அண்ணலின் மனதிலெழும் அந்தக் கணப் பொழுதினிலே

நெருங்கித் தான்வந்து அவள் சிரசில் கரம் வைத்து
வருந்தித் தான் பெற்ற வழுவண்ண சீதையென

மணத்திற் கலந்திடவே தடுப்பொன்றும் இல்லாதான்
கணத்தில் உணர்ந்திடவே காரிகையைக் கலந்திடவே

ராட்சசன் அவன்பிடியில் ஆண்டொன்று கழிந்ததனாற்
ராட்சியம் தானவளை ஏற்குமோ என்று சொல்லி

சாட்சிகள் உள்ள இந்த இலங்கையின் வனத்தினிலே
காட்சிகள் மாறுமிந்த கண்ணினிலே வந்திட்டே

நானுமே அன்றுனக்குக் காவலென இருந்திடாது
கானகம் மீதினிலே தனியாக விட்டுவந்தேன்

காலங்கள் தானங்கு கரைந்தோடச் செய்ததனால்
சாலங்கள் காட்டுவதுபோல் சகலதுமே செய்ததுவே

இதயத்தில் நிரந்தரமாய் நிறைந்திருக்கும் என்னவளே
உதயத்தின் மகிழ்வுதனை உனக்களிக்கத் தவறிட்டேன்

உனக்கு மணாளனாய் எனக்களித்த வேடத்தை
உணர்ந்து செய்திடாமல் உன்னையலைக் கழித்திட்டேன்

எனக்கு ஆறவுமொரு உடன்பிறப்பும் வானரமும்
உனக்கு யாரெவரும் இல்லாதே உழன்றாயம்மா

உத்தமியே நீயெனவே ஊரிலுள்ளோர் போற்றிடவே
சத்தியமே தான் வருமே நானுமுந்தன் துணைவரவே

அக்கினியின் சாட்சியாகக் கரம் பற்றிய மனையாளே
அக்கினியில் வீழ்ந்து நாமும் அறத்தினையே காட்டிநிற்போம்

நாயகனின் மொழியினிலே நாயகிநின்ற அவ்வேளையிலே
தாயவளின் கரம்பிடித்து தானெழும்சிறு பிள்ளைபோல்

அவனின் கரம்பிடித்து அக்கினியைச் சுற்றிவந்து
தவழும் பெண்மையங்கு தலைநிமிர்ந்து நின்றதம்மா

அண்ணல் முன்செல்ல அடியாளும் பின்செல்ல
கொண்ட அக்கினியின் கோபக் கனல்தெரிய

பண்பைக் காத்திடவும் கற்பைப் போற்றிடவும்
கண்ணியத்தைப் பெண்ணவட்குக் கண்ணெனவே காட்டிடவும்

விண்ணில் உள்ளவரும் வியந்து நோக்கிடவும்
கண்மணியாள் கரம்பற்றி அண்ணலுமே இறங்கிவிட்டார்

ஆசிரியரின்
கற்பனையில்

வெண்ணுக்கு மேன்மை கொடுப்பவனாய் இராமன்

தீயினைத் தீதான் எரிப்பதுண்டோ -பெரும்
நெய்யினைச் சொரிந்திடின் மூழ்வதுண்டோ
மனிதனாய் வாழ்ந்திடின் மறைவுமுண்டோ -ஒரு
மன்னவன் வாழ்வினிற் பழியுமுண்டோ

திக்கற்று நின்றொருவன் தவிப்பானாயின் -ஒரு
துணையற்று வருந்தி நிற்பானாயின்
பயந்திட்டுத் தெய்வம் ஓடிடுமோ -ஒரு
பாடம்தான் சொல்லி நிறுத்திடுமோ

கலந்திட்டு வாழ்ந்திட்ட மனையாள் -அவளை
கவர்ந்திட்டுச் சென்றிட்டான் கள்வனென்றால்
பயந்திட்டு யாரும் பழிப்பதுண்டோ -வெறும்
விரட்டுக்குப் பயந்தே நடப்பதுண்டோ

சாக்கடை ஓடிப் பூக்கடைக்குள் -ஒரு
சகதியாகவே கலந்திடினும்
பார்த்திட்டுப் போதல் நியாயமதோ -அந்தப்
பூவையும் சேர்த்துவைத்து நாறலாமோ

முள்ளின் மேலே விழுந்தசேலை -அது
முள்ளாற் குத்திண்டு அழியலாமோ
மெதுவாய் அதனை எடுத்துவந்து -அதன்
புனிதம் போற்றிக் காத்து நிற்போம்.

சுயமான முடிவு

மாணவியி குன்றாடையே
நயாருக் மாராணையிடி நகர

தேவர்கள் தோன்றினர் அங்கு
மூவரும் வந்தனர் அங்கு
நாவிலே நிற்கும் பெண்ணின்
நாயகன் வந்துமே நின்றார்

நாராயணனே இங்கு இராமன்
உருவிலே எழுந்து வந்தவரே
இராவணனை அழிக்கவேநீயும்
எடுத்திட்ட வடிவமதுவே

துணையாய் வந்தவள் அவளோ
மகாலட்சுமியின் உருவமதே
மணையாளையே நீயும்
மயக்கத்தோடும் பாராய்

இல்லறத்தில் நல்லறம் காக்கவென
எடுத்திட்ட அவதாரபுருஷனே
கல்மனது கொண்டு நில்லாக்
கதியினை அடைந்திட்டாயே

பதியையும் விதியையும் சாரும்
பண்பான பெண்கள் என்றும்
கதியினைப் பெற்றுநிற்பார்
களிப்புடன் போற்றப்படுவார்

அடியிருந்து எழுந்தநின்றே அகிலத்தை மாற்றிடுவோம்

தமிழன்னையின் தவிப்பு

ஒருவனுக்கு ஒருத்தியென ஒரு பண்பாட்டை அமைத்து
ஒருமனதாய் இருமனதை இணைத்திடவே வேண்டுமென்று
இல்லறத்தில் தானெழுந்து நல்லறம் வளர்த்திடவே
இன்பமாய் உலகமதை இனிதாக கழித்திடவும்

இலக்கணமாய் வகுத்தற்கு இலக்கியங்கள் செய்திட்டார்
இலக்கணத்தை உணர்த்திடவே இயற்றிட்ட இலக்கியமும்
ஆய்வு என்றும் ஆராய்ச்சி என்றும் அருமையாக வகுத்தறிந்து
மீளவெடுத்துவந்து மறு வாசிப்பு என்று அறிந்திட

பண்பாடு தனைமாற்றிச் சொல்லுவது பாபமொன்று
பண்பட்டுப் போயதனுட் பெற்றிடவே தத்துவமும்
தத்துவமென வந்துவிடும் வாழ்க்கையதன் யதார்த்தமுமே
தப்பிடவும் முடியாதாய்த் தான் பற்றும் கொள்கையென

பெற்றிடவும் பெறும்பெற்ற பேறுகள் என்றிவையும்
செப்பிடவும் செப்பியதைச் செவிமடுத்துக் கேட்டிடவும்
நற்பணிகள் பற்பலவும் நானிலத்திற் செய்திடவும்
நாயகர் என்றிடவே வலம் வருதல் கூடுமல்லோ

சட்டங்களின் வலிமை

வாழ்ந்தவர்கள் வாழ்க்கையது வாழ்பவர்க்குப் பாடமென
தானுணர்ந்த போதுமதை தன்னுடனே கடைப்பிடிக்க
வாசித்திட்ட சட்டங்கள் வாழ்க்கைக்குத் துணையிருக்க
வாழும் வாழ்வினிலே வானவர்க்கும் மேலளிக்க

தமிழ்மரபு என்றும் தம்பண் பாடு என்றும்
அமிழ்தினிலும் இனிதாய் அரியதுவும் செய்திட்டோம்
அனைவருக்கும் சமமாயெனச் சட்டங்கள் தந்துமிங்கு
அனைவரின் நலத்தினிலும் அரசின் பார்வைபெற்றோம்

கவர்ந்திட்டே செல்வாரேல் கடும் சட்டம் உண்டிங்கே
கலைத்திடவும் கடுமையான வார்த்தையினால் உலைத்திடவும்
பொறுத்திருக்க வேண்டாமே சகிப்புக்கொண்ட பெண்ணினமே
தடுத்திடவும் தான்வருமே தற்காலச் சட்டமதும்

அடிப்படையை வழங்கிப் முறிந்துணர்வைப் வருக்குவோம்

பெண்ணெனவே தோன்றிவிட்டால் பிள்ளை யவளை
பெரும் மதிலுக்குள் வைத்து வளர்த்து எடுப்பர்
கண்ணெனவே போற்றி நின்று காத்திடுவர் அவள்
கண்ணிலும் வேறெதும் காட்டமாட்டார்
பெண்மையினைப் பூட்டி வைக்க வேண்டுமாயின் ஒரு
பூட்டு ஒரு ஆயிரமும் போதாதன்றோ
அன்னவளே உணர்ந்திடவே அரிய பலதும்
அறிவுரையாய் சொல்லிடவே அமர்ந்தும் இருப்பாள்

கண்ணாக கல்வியதை காட்டி விட்டால்
கருத்துடனே பலவும் கற்று தேற வைத்தால்
பொன்னாக பெண்ணவட்கு சேருமன்றோ
பொறுத்தவிடம் கைக்கோலாய் உதவுமன்றோ
பெண்ணவளே பெருமைபெற உலகில் உள்ள
பெருமைசேர் பல விடயம் அறிந்துவிட்டால்
கண்ணுக்குக் கண்ணாக இருந்திடுமே
ஒரு கணவன் போல் துணையாக வந்திடுமே

தொழிலில் வழங்கும் சந்தர்ப்பம் சமனானால்
தோன்றாத் துணையெனவே கைகொடுத்திடுமே
பழியும் வந்திடா பலதுமே இயற்றிடுவார்
பார்ப்பவர் போற்றியிடவும் பாங்காக நடந்திடுவர்
வழியினைத் தான் வகுத்து வருந்திடாமல் நடந்து சென்று
வருபவர் தனக்கெல்லாம் வரம் தரும் தருவாகி
களிகொண்டு அமைந்திட்ட பெண்பிள்ளை உண்டானால்
கலிதீர்க்க வந்துவிடும் தெய்வமும் அவ்விடத்தே

அருமையான கவிசெய்த கம்பருக்குத் துதி

கவிச்சக்கரவர்த்தி என்றுமே
உனைச் சொல்வர் கம்பரே
கவிதைக்கு இலக்கணம்
கொடுத்திட்ட செம்மலே

தொட்டுவிட்ட ஒன்றைத்தான்
நாம் தொடவே முடிந்திருமோ!
தொட்டுப் பின் சென்றுவிட
தேவருமே துணிவதுண்டோ

நற்றமிழில் நீயுரைத்தாய்
நல்லபலவும் தந்திட்டாய்
போற்றாத பேற்றையெல்லாம்
பொருத்தியே தந்திட்டாய்

தனிமனித உரிமையதைத்
தகர்த்திட்டாய் நீயெனவே
இனியாரும் சொல்லிவிட
மாட்டார்கள் உனைத் தானே

நாயகியைத் தூற்றவில்லை
நல்லவர்க்கு அறமுரைக்க
நாயகனைக் காக்கவில்லை
நயமாகப் பார்த்திட்டாய்

சமுதாய உரிமையதைச்
சரியாகச் சொல்லிடவே
உமதாக்கம் வந்ததுவே
அக்கினிப் பரீட்சையதில்

உணர்வுக ளுடன்வாழ்ந்து
புலன்வழியே போகாது
உள்ளார்ந்த கொள்கையது
உளதாகும் யாருக்கும்

நயப்புக்கு இலக்கணமாய்
நாயகனை வகுத்த நீரும்
வியப்புக்குள் ஆழ்த்திடாது
விரும்பியே செய்த கவி

மறையாக வாழ்ந்துநிற்கும்
மாநிலம் உள்ள வரை
மறந்தும் வேறொன்றுவந்தால்
மாநிலமே ஏற்காதே

என்றென்றும் உன்நாயகனே
ஏறிநிற்பான் தாரகைபோல்
எண்ணில் கவிதோன்றினும்
எடுத்திடுவார் கம்பரையே

கம்பர்தன் வாயால்
கலியுகத்தின் வரமனைத்தும்
காட்டிநிற்கும் ராமாயண
பதிகத்தில் பதம்போற்றி

நன்றி

အထွေထွေအကျဉ်းချုပ်

အကျဉ်းချုပ်အရပ်ရပ်
အကျဉ်းချုပ်အရပ်ရပ်
အကျဉ်းချုပ်အရပ်ရပ်
အကျဉ်းချုပ်အရပ်ရပ်

အကျဉ်းချုပ်အရပ်ရပ်
အကျဉ်းချုပ်အရပ်ရပ်
အကျဉ်းချုပ်အရပ်ရပ်

အကျဉ်းချုပ်

திருமதி மைதிலி தயாரார் சிறுகதையாசிரியர், நாவலாசிரியர், கவிஞர், யட்டிமண்டபம் பேச்சாளர் கவியரங்க ஆற்றுகையாளர் என பன்முக ஆளுமைகளோடும் இலக்கிய உலகில் துலங்கிக் கொண்டு இருப்பவர். ஆர்ப்பாட்டம் இல்லாது ஆணித்தரமான செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்துக்கொண்டு செல்பவர்.

இரண்டு நாவல்களையும் ஒரு கவிதைத் தொகுப்பையும் புத்தக வடிவிலே தந்துவிட்டார். “சீதைக்கோர் இராமன்” அவரது அடுத்த வெளியீடு. பாரம்பரியங்களோடு இணைந்து இயைந்து யூட்சிகளை புலப்படுத்தி நிற்கும் படைப்பாக இது காணப்படுகின்றது.

இக்கவிதைத் தொகுப்பை தாராளமாக இராமாயணச் சுருக்கம் என்று சொல்லலாம். அதற்காக இதுவோர் “பாடியதைப் பாடிய பாட்டல்ல... சொன்னதைச் சொல்லும் கதையேயல்ல”

யொய்க்குரலுக்கு எதிர்க்குரல் இல்லையா?
யடிதாண்டினாளா? பார்த்தும் பின்னால் ஓடினாளா?
மாருதியின் தோளிலேறி சீதை
போன்ற நலையுக்களே இதற்கு ஆதாரம்

எம் பண்பாட்டுக்கூறுகளையும் இயல்புநிலைகளையும் கேள்விக்குறியாக்கும் சில இராமாயண பகுதிகளை உடைத்து, இற்றைக்கு தேவையானதை சொல்லி நிற்கும் மைதிலியின் விசாரணைகள் இவை.

“சீதையின் கைப்பற்றி சிதையேறும் இராமன்”

போன்ற நலையுக்கள் கம்பனுக்கு நீதிபதியாகி, திருத்திவிடு இராமாயணத்தை என வாழ்க்கையட்டுள்ள தீர்ப்புகள்

அழகிய பாடல்கள் உடாக பண்பாட்டின் வேர்களை நன்றாக உன்றிய அதே வேளை ஒரு சமூக நலன் பேணும் படைப்பாளியாக தான் காண விழையும் அச்சங்களற்ற, உரிமை மீறல்கள் அற்ற சமுதாயத்தை நிறுவுவதற்கான விதைகளை விதைப்பதில் மைதிலி வெற்றிக்கொடி நாட்டியுள்ளார் என்பதில் மறுப்புக்கு இடமில்லை. கவிதைகளுக்கு உடாக விடியலைக் காண காத்திருக்கும் அவரைப்பாராட்டுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்

கஜறதி பாண்டித்துரை
நடகப் படைப்பாளி

கிருஷ்ணிகா வெளியீட்டக வெளியீடு - 4